

Službeni list

C 413

Europske unije

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 62.

9. prosinca 2019.

Sadržaj

IV *Obavijesti*

OBAVIJEŠTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 413/01	Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije	1
---------------	--	---

V *Objave*

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 413/02	predmet C-616/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal correctionnel de Foix - Francuska) – kazneni postupak protiv Mathieua Blaisea i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Stavljanje u promet sredstava za zaštitu bilja – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Valjanost – Načelo opreznosti – Definicija pojma „aktivna tvar”– Kumulacija aktivnih tvari – Pouzdanost postupka ocjene – Pristup javnosti spisu – Testovi dugotrajne toksičnosti – Pesticidi – Glifosat).....	2
---------------	---	---

HR

2019/C 413/03	predmet C-621/17: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria - Mađarska) – Gyula Kiss protiv CIB Bank Zrt., Emila Kiss, Gyuláné Kiss (Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Direktiva 93/13/EEZ – Članak 3. stavak 1. – Ocjena nepoštenosti ugovornih odredbi – Članak 4. stavak 2. – Članak 5. – Obveza jasnog i razumljivog sastavljanja ugovornih odredbi – Odredbe koje obvezuju na plaćanje naknada za neodređene usluge).....	3
2019/C 413/04	predmet C-673/17: Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. protiv Planet49 GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 95/46/EZ – Direktiva 2002/58/EZ – Uredba (EU) 2016/679 – Obrada osobnih podataka i zaštita privatnosti u području elektroničkih komunikacija – Kolačići – Pojam privole ispitanika – Davanje privole poljem koje je unaprijed označeno kvačicom)	4
2019/C 413/05	predmet C-18/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof - Austrija) – Eva Glawischnig-Piesczek protiv Facebook Ireland Limited (Zahtjev za prethodnu odluku – Informacijsko društvo – Slobodno kretanje usluga – Direktiva 2000/31/EZ – Odgovornost posrednih davaljela usluga – Članak 14. stavci 1. i 3. – Pružatelj usluga smještaja informacija na poslužitelju – Mogućnost zahtijevanja od pružatelja da okonča povredu ili je sprijeći – Članak 18. stavak 1. – Osobne, materijalne i teritorijalne granice dosegla naloga – Članak 15. stavak 1. – Nepostojanje opće obveze praćenja)	5
2019/C 413/06	predmet C-42/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof - Njemačka) – Finanzamt Trier protiv Cardpoint GmbH, pravnog sljednika društva Moneybox Deutschland GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Izuzeća – Članak 13. dio B točka (d) podtočka 3. – Transakcije koje se odnose na plaćanja – Usluge koje društvo pruža banci u okviru upravljanja bankomatima)	6
2019/C 413/07	predmet C-70/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State - Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid protiv osoba A, B, P (Zahtjev za prethodnu odluku – Sporazum o pridruživanju EEZ Turska – Odluka br. 2/76 – Članak 7. – Odluka br. 1/80 – Članak 13. – Klauzule o mirovanju („standstill“) – Novo ograničenje – Uzimanje, evidentiranje i pohrana biometrijskih podataka turskih državljana u središnji sustav arhiviranja – Važni razlozi u općem interesu – Cilj sprecavanja i suzbijanja prijevara povezanih s identitetom i ispravama – Članci 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na poštovanje privatnog života – Pravo na zaštitu osobnih podataka – Proporcionalnost)	6
2019/C 413/08	predmet C-93/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal in Northern Ireland - Ujedinjena Kraljevina) – Ermira Bajratari protiv Secretary of State for the Home Department (Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Unije – Direktiva 2004/38/EZ – Pravo boravka državljanina treće zemlje koji je izravan srodnik u uzlaznoj liniji maloljetnih građana Unije – Članak 7. stavak 1. točka (b) – Uvjet dostatnih sredstava – Sredstva koja čine dohoci od nesamostalnog rada koji se obavlja bez dozvole boravka i dozvole za rad).....	7
2019/C 413/09	spojeni predmeti C-152/18 P i C-153/18 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. listopada 2019. – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) protiv Europske središnje banke, Europske komisije (Žalba – Ekonomski i monetarna politika – Članak 127. stavak 6. UFEU-a – Uredba (EU) br. 1024/2013 – Članak 4. stavak 1. točka (g) – Bonitetni nadzor kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi – Uredba (EU) br. 468/2014 – Članak 2. točka 21. podtočka (c) – Uredba (EU) br. 575/2013 – Članak 10. – Nadzirana grupa – Institucije stalno povezane sa središnjim tijelom)	8

2019/C 413/10	predmet C-197/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wien - Austrija) – postupak koji su pokrenuli Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prndl, Gemeinde Zillingdorf (Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 91/676/EEZ – Zaštita voda od onečišćenja uzrokovanih nitratima iz poljoprivrednih izvora – Cilj smanjenja onečišćenja – Onečišćenje vode – Maksimalan udio nitrata od 50 mg/l – Programi djelovanja koje su donijele države članice – Prava pojedinaca na izmjenu takvog programa – Aktivna procesna legitimacija za podnošenje zahtjeva pred nacionalnim tijelima i sudovima).....	9
2019/C 413/11	predmet C-208/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud České republiky - Češka Republika) – Jana Petruchová protiv FIBO Group Holdings Limited (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 17. stavak 1. – Nadležnost za potrošačke ugovore – Pojam „potrošač“ – Fizička osoba koja posredstvom brokerskog društva trguje na međunarodnom deviznom tržištu – Uredba (EZ) br. 593/2008 (Rim I) – Direktiva 2004/39/EZ – Pojam „mali ulagatelj“)	10
2019/C 413/12	predmet C-260/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Warszawie - Polska) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak protiv Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, ranije Raiffeisen Bank Polska SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 93/13/EEZ – Potrošački ugovori – Nepoštene odredbe – Hipotekarni kredit indeksiran u stranoj valuti – Odredba koja se odnosi na utvrđivanje tečaja između valuta – Učinci utvrđenja nepoštene odredbe – Mogućnost suda da zamjeni nepoštene odredbe primjenom općih odredaba građanskog prava – Ocjena potrošačeva interesa – Nastavak važenja ugovora bez nepoštenih odredaba)	11
2019/C 413/13	predmet C-267/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Bucureşti - Rumunjska) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA protiv Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Postupak javne nabave – Direktiva 2014/24/EU – Članak 57. stavak 4. – Fakultativne osnove za isključenje – Isključenje gospodarskog subjekta iz sudjelovanja u postupku javne nabave – Raskid prethodnog ugovora zbog njegova djelomičnog davanja u podugovor – Pojam „značajni i postojani nedostaci“ – Doseg)	12
2019/C 413/14	predmet C-272/18: Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l’Oberster Gerichtshof - Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Pravo koje se primjenjuje na ugovorne obveze – Isključenje prava društava iz područja primjene Rimske konvencije i Uredbe (EZ) br. 593/2008 (Rim I) – Fiduciarni ugovor sklopljen između poduzetnika i potrošača čiji je jedini cilj upravljanje udjelom u komanditnom društvu)	13
2019/C 413/15	predmet C-274/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeits- und Sozialgericht Wien - Austrija) – Minoo Schuch-Ghannadan protiv Medizinische Universität Wien (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom – Članak 4. – Načelo nediskriminacije – Nepovoljnije postupanje prema radnicima s nepunim radnim vremenom u odnosu na radnike s punim radnim vremenom s obzirom na njihove uvjete zapošljavanja – Zabранa – Nacionalno zakonodavstvo koje određuje najdulje trajanje radnih odnosa na određeno vrijeme, a koje je dulje za radnike s nepunim radnim vremenom nego za radnike s punim radnim vremenom – Načelo pro rata temporis – Direktiva 2006/54/EZ – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada – Članak 2. stavak 1. točka (b) – Pojam „neizravna diskriminacija“ na temelju spola – Članak 14. stavak 1. točka (c) – Uvjeti zapošljavanja i uvjeti rada – Članak 19. – Teret dokazivanja)	14
2019/C 413/16	predmet C-285/18: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas - Litva) – postupak koji su pokrenuli Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija (Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 12. stavak 1. – Vremenska primjena – Sloboda država članica u pogledu izbora načina pružanja usluga – Granice – Ugovori o javnoj nabavi koji su predmet takozvane dodjele in-house – Transakcija in-house – Preklapanje ugovora o javnoj nabavi i transakcije in-house)	15

2019/C 413/17	predmet C-302/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgija) – X protiv Belgische Staat (Zahtjev za prethodnu odluku – Useljenička politika – Status državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem – Direktiva 2003/109/EZ – Uvjeti za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem – Članak 5. stavak 1. točka (a) – Siguran, redovit i dostatan izvor sredstava)	16
2019/C 413/18	predmet C-329/18: Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augštākā tesa - Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv „Altic” SIA (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Kupovina hrane – Odbitak pretporeza – Uskraćivanje odbitka – Moguće fiktivni dobavljač – Utaja PDV-a – Zahtjevi u vezi sa saznanjima kupca – Uredba (EZ) br. 178/2002 – Obveze sljedivosti hrane i identifikacije dobavljača – Uredbe (EZ) br. 852/2004 i (EZ) 882/2004 – Obveze registracije subjekata u poslovanju s hranom – Utjecaj na pravo na odbitak PDV-a)	16
2019/C 413/19	predmet C-378/18: Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht - Njemačka) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen protiv Reinharda Westphala (Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 – Zaštita finansijskih interesa Europske unije – Članak 3. stavak 1. – Rok zastare – Uredbe (EEZ) br. 3887/92 i (EZ) br. 2419/2001 – Integrirani administrativni i kontrolni sustav za određene programe potpora Zajednice – Povrat preplaćenih iznosa – Primjena najblažeg pravila o zastari)	17
2019/C 413/20	predmet C-632/18: Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'Etat - Belgija) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL protiv Institut des Comptes nationaux (ICN) (Zahtjev za prethodnu odluku – Ekonomski i monetarna politika – Europski sustav nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji – Uredba (EU) br. 549/2013 – Sektor opće države – Zatvoreno finansijsko društvo – Pojam – Društvo koje kućanstvima s prosječnim ili skromnim prihodima nudi hipotekarne kredite pod državnim nadzorom)	18
2019/C 413/21	mišljenje 1/19: Zahtjev za mišljenje koji je podnio Europski parlament na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a .	19
2019/C 413/22	predmet C-522/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2019. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španjolska) – DC protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	19
2019/C 413/23	predmet C-523/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2019. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španjolska) – ED protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.....	20
2019/C 413/24	predmet C-527/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2019. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španjolska) – HG i IH protiv Bankia S.A.....	21
2019/C 413/25	predmet C-582/19 P: Žalba koju je 30. srpnja 2019. podnio Holzer y Cia, SA de CV protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 23. svibnja 2019. u spojenim predmetima T-3/18 i T-4/18, Holzer y Cia protiv EUIPO-a - Annco..	22
2019/C 413/26	predmet C-591/19 P: Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 11. lipnja 2019. u predmetu T-138/18, De Esteban Alonso protiv Komisije.....	23
2019/C 413/27	predmet C-613/19 P: Žalba koju je 14. kolovoza 2019. podnio Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 6. lipnja 2019. u predmetu T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	23

2019/C 413/28	Žalba koju je:	24
2019/C 413/29	predmet C-618/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. kolovoza 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Ge.Fi.L. – Gestione Fiscalità Locale SpA protiv Regione Campania.....	24
2019/C 413/30	predmet C-649/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. rujna 2019. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – Kazneni postupak protiv IR.....	25
2019/C 413/31	predmet C-674/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. rujna 2019. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinius teismas (Litva) – „Skonis ir kvapas”UAB protiv Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.....	26
2019/C 413/32	predmet C-684/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. rujna 2019. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – mk advokaten GbR protiv MBK Rechtsanwälte GbR.....	27
2019/C 413/33	predmet C-704/19: Tužba podnesena 20. rujna 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske.....	27
2019/C 413/34	predmet C-708/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2019. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) – Von Aschenbach & Voss GmbH protiv Hauptzollamt Duisburg	28
2019/C 413/35	predmet C-718/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. rujna 2019. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL protiv Conseil des ministres.....	29
2019/C 413/36	predmet C-724/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. listopada 2019. uputio Specializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv HP-a	30
2019/C 413/37	predmet C-735/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2019. uputio Augstākā tesa (Senāts) (Latvija) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited protiv Finanšu un kapitāla tirgus komisija	31
2019/C 413/38	predmet C-736/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2019. uputio Augstākā tesa (Senāts) (Latvija) – ZS „Plautki” protiv Lauku atbalsta dienests	32
2019/C 413/39	predmet C-737/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2019. uputio Tribunal administratif de Montreuil (Francuska) – Bank of China Limited protiv Ministre de l’Action et des Comptes publics	33
2019/C 413/40	predmet C-739/19: Zahtjev za prethodnu odluku koju je 7. listopada 2019. uputio Supreme Court (Irska) – VK protiv An Bord Pleanála	34
2019/C 413/41	predmet C-741/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2019. uputio cour d’appel de Paris (Francuska) – Republika Moldova protiv Društva Komstroy, pravni sljednik društva Energoaliants	34
2019/C 413/42	predmet C-745/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. listopada 2019. uputio Sofiyski rayonen sad (Bugarska) – PH, OI protiv „Eurobank Bulgaria” AD	35

2019/C 413/43	predmet C-787/19: Tužba podnesena 23. listopada 2019. – Europska komisija protiv Republike Austrije	36
2019/C 413/44	predmet C-791/19: Tužba podnesena 25. listopada 2019. – Europska komisija protiv Republike Poljske.....	36
Opći sud		
2019/C 413/45	predmet T-586/14 RENV: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings protiv Komisije („Damping – Uvoz solarnog stakla podrijetlom iz Kine – Članak 2. stavak 7. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (koji je postao članak 2. stavak 7. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2016/1036) – Tretman tržišnog gospodarstva – Pojam „značajni poremećaji troškova proizvodnje i finansijske situacije poduzeća“ – Porezne olakšice – Očita pogreška u ocjeni“)	38
2019/C 413/46	predmeti T-755/15 i T-759/15: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Luksemburg i Fiat Chrysler Finance Europe protiv Komisije („Državne potpore – Potpora koju je proveo Luksemburg – Odluka kojom se potpora proglašava protuzakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem i nalaže njezin povrat – Prethodna porezna presuda (tax ruling) – Prednost – Načelo tržišnih uvjeta – Selektivnost – Presumpcija – Ograničenje tržišnog natjecanja – Povrat“)	39
2019/C 413/47	predmeti T-760/15 i T-636/16: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Nizozemska i dr. protiv Komisije („Državne potpore – Potpore koje je provela Nizozemska – Odluka kojom se potpora proglašava protuzakonitom i protivnom unutarnjem tržištu i nalaže njezin povrat – Porezno mišljenje (tax ruling) – Transferna cijena – Izračunavanje porezne osnovice – Načelo tržišnih uvjeta – Prednost – Referentni sustav – Porezna i procesna autonomija država članica“)	40
2019/C 413/48	predmet T-105/17: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – HSBC Holdings i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Sektor kamatnih izvedenica denominiranih u eurima – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u – Manipulacija referentnim međubankovnim stopama Euribora – Razmjena povjerljivih informacija – Ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj – Jedinstvena i trajna povreda – Novčane kazne – Osnovni iznos – Vrijednost prodaje – Članak 23. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 – Obveza obrazlaganja“)	41
2019/C 413/49	predmet T-217/17: Presuda Općeg suda od 20. rujna 2019. – FVE Holýšov I i dr. protiv Komisije („Državne potpore – Tržište električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije – Mjere kojima se određuje minimalna cijena otkupa električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije ili kojima se dodjeljuje bonus proizvođačima takve električne energije – Izmjene početnih mjera – Odluka koja određuje sistem potpora spojiv s unutarnjim tržištem nakon faze prethodnog ispitivanja – Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a – Primatelji potpore i članovi društva primatelja – Legitimna očekivanja – Državna sredstva – Nadležnost Komisije za ispitivanje uskladenosti mjera s drugim odredbama prava Unije osim onih o državnim potporama“)	42
2019/C 413/50	predmet T-391/17: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Rumunjska protiv Komisije („Institucijsko pravo – Europska građanska inicijativa – Zaštita nacionalnih i jezičnih manjina – Jačanje kulturne i jezične raznolikosti – Djelomična registracija – Načelo dodjeljivanja – Izostanak očitog nepostojanja Komisijinih zakonodavnih ovlasti – Obveza obrazlaganja – Članak 5. stavak 2. UEE-a – Članak 4. stavak 2. točka (b) Uredbe (EU) br. 211/2011 – Članak 296. UFEU-a“)	43
2019/C 413/51	predmet T-466/17: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Printeos i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište standardnih/kataloških omotnica i posebnih ispisanih omotnica – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a – Djelomično poništenje zbog povrede obveze obrazlaganja – Odluka o izmjeni – Postupak nagodbe – Novčane kazne – Osnovni iznos – Iznimna prilagodba – Granica od 10 % ukupnog prihoda – Članak 23. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 – Načelo non bis in idem – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja – Jednako postupanje – Kumuliranje sankcija – Proporcionalnost – Pravičnost – Neograničena nadležnost“)	44

2019/C 413/52	predmet T-780/17: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – US protiv ESB-a („Javna služba – Osoblje ESB-a – Izvješće o ocjeni za 2016. – Godišnja revizija plaća i bonusa – Odbijanje prekvalifikacije ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni”)	44
2019/C 413/53	predmet T-13/18: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Crédit mutuel Arkéa protiv EUIPO-a – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel) („Žig Europske unije – Postupak proglašavanja žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije Crédit Mutuel – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Razlikovni karakter stečen uporabom – Protutužba – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001 – Članak 59. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe 2017/1001”)	45
2019/C 413/54	predmet T-39/18: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – VF protiv ESB-a („Javna služba – Osoblje ESB-a – Izvješće o ocjeni tužitelja – Godišnja revizija plaća i bonusa – Odbijanje prekvalifikacije ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Načelo dobre uprave”)	46
2019/C 413/55	predmet T-68/18: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Fränkischer Weinbauverband protiv EUIPO-a (Elipsoidni oblik boce) („Žig Europske unije – Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije – Elipsoidni oblik zakriviljene boce spljoštene sprijeda i straga – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	47
2019/C 413/56	predmet T-219/18: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Piaggio & C. protiv EUIPO-a – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mobylettes) („Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja moped – Raniji dizajn Zajednice – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Različit ukupan dojam – Upućeni korisnik – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Uskladeno tumačenje članka 6. Uredbe br. 6/2002 – Nepostojanje upotrebe ranijeg trodimenzionalnog nacionalnog neregistriranog žiga u registriranom dizajnu – Članak 25. stavak 1. točka (e) Uredbe br. 6/2002 – Nepostojanje neovlaštene upotrebe djela zaštićenog autorskim pravom države članice u registriranom dizajnu – Članak 25. stavak 1. točka (f) Uredbe br. 6/2002”)	47
2019/C 413/57	predmet T-255/18: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – US protiv ESB-a („Javna služba – Osoblje ESB-a – Ugovor na određeno vrijeme – Odbijanje prekvalifikacije ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni”)	48
2019/C 413/58	predmet T-356/18: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Volvo Trademark protiv EUIPO-a – Paalupaikka (V V-WHEELS) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije V V-WHEELS – Raniji figurativni žigovi VOLVO Europske unije, nacionalni i neregistrirani – Relativni razlog za odbijanje – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)	49
2019/C 413/59	predmet T-458/18: Presuda Općeg suda od 20. rujna 2019. – Multifit protiv EUIPO-a (real nature) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije real nature – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) br. 2017/1001”)	49
2019/C 413/60	predmet T-492/18: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Zhadanov protiv EUIPO-a (Scanner Pro) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije Scanner Pro – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom – Članak 7. stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001”)	50
2019/C 413/61	predmet T-507/18: Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Francuska protiv Komisije („EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci koje je Francuska imala u okviru programa mogućnosti koji se posebno odnosi na udaljenost i izoliranost (POSEI) – Pogrešna računovodstvena evidencija za određene pošiljke banana (finansijske godine 2013. do 2016.) – Paušalni finansijski ispravak”)	51

2019/C 413/62	predmet T-650/18: Presuda Općeg suda od 20. rujna 2019. – Reaktor Group protiv EUIPO-a (REAKTOR) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije REAKTOR – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje opisnog karaktera – Razlikovni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Izravan i konkretan odnos s proizvodima i uslugama na koje se odnosi prijava žiga”)	52
2019/C 413/63	predmet T-553/16: Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2019. – von Blumenthal i dr. protiv EIB-a („Javna služba – Osoblje EIB-a – Primici od rada – Godišnje usklađivanje ljestvice osnovnih plaća – Način izračuna – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka“)	52
2019/C 413/64	predmet T-746/17: Rješenje Općeg suda od 24. rujna 2019. – TrekStor protiv EUIPO-a – Beats Electronics (i.Beat jump) („Žig Europske unije – Postupak opoziva – Povlačenje zahtjeva za opoziv – Obustava postupka – Članak 137. Poslovnika Općeg suda – Sudski troškovi koje se moglo izbjegći – Članak 139. točka (a) Poslovnika Općeg suda“)	53
2019/C 413/65	spojeni predmeti T-748/17 i T-770/17: Rješenje Općeg suda od 24. rujna 2019. – TrekStor i Beats Electronics protiv EUIPO-a – Beats Electronics i TrekStor (iBeat) („Žig Europske unije – Postupak opoziva – Povlačenje zahtjeva za opoziv – Obustava postupka – Članak 137. Poslovnika Općeg suda – Sudski troškovi koje se moglo izbjegći – Članak 139. točka (a) Poslovnika Općeg suda“)	54
2019/C 413/66	predmet T-749/17: Rješenje Općeg suda od 24. rujna 2019. – TrekStor protiv EUIPO-a – Beats Electronics (i.Beat jess) („Žig Europske unije – Postupak opoziva – Povlačenje zahtjeva za opoziv – Obustava postupka – Članak 137. Poslovnika Općeg suda – Sudski troškovi koje se moglo izbjegći – Članak 139. točka (a) Poslovnika Općeg suda“)	55
2019/C 413/67	predmet T-566/19 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 13. rujna 2019. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije („Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Državna potpora – Produljenje roka – Nepostojanje interesa“)	56
2019/C 413/68	predmet T-613/19: Tužba podnesena 10. rujna 2019. – ENIL Brussels Office i drugi protiv Komisije	56
2019/C 413/69	predmet T-648/19: Tužba podnesena 26. rujna 2019. – Nike European Operations Netherlands i Converse Netherlands protiv Komisije	57
2019/C 413/70	predmet T-663/19: Tužba podnesena 30. rujna 2019. – Hasbro protiv EUIPO-a – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)	58
2019/C 413/71	predmet T-693/19: Tužba podnesena 9. listopada 2019. – Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a – Ornua (KERRYMAID)	59
2019/C 413/72	predmet T-696/19: Tužba podnesena 14. listopada 2019. – Teva Pharmaceutical Industries protiv EUIPO-a (Moins de migraine pour vivre mieux)	60
2019/C 413/73	predmet T-697/19: Tužba podnesena 14. listopada 2019. – Teva Pharmaceutical Industries protiv EUIPO-a (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)	61
2019/C 413/74	predmet T-705/19: Tužba podnesena 15. listopada 2019. – GV protiv Komisije	61
2019/C 413/75	predmet T-707/19: Tužba podnesena 16. listopada 2019. – FF&GB protiv EUIPO-a (ONE-OFF)	62

2019/C 413/76	predmet T-709/19: Tužba podnesena 21. listopada 2019. – GW protiv Revizorskog suda	63
2019/C 413/77	predmet T-720/19: Tužba podnesena 18. listopada 2019. – Ashworth protiv Parlamenta	64
2019/C 413/78	predmet T-675/18: Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2019. – Trifolio-M i dr. protiv EFSA-e	66
2019/C 413/79	predmet T-287/19: Rješenje Općeg suda od 24. rujna 2019. – BigBen Interactive protiv EUIPO-a – natcon7 (nacon)	66
2019/C 413/80	predmet T-494/19: Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2019. – CupoNation protiv EUIPO-a (Cyber Monday)	66

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2019/C 413/01)

Posljednja objava

SL C 406, 2.12.2019.

Prethodne objave

SL C 399, 25.11.2019.

SL C 383, 11.11.2019.

SL C 372, 4.11.2019.

SL C 363, 28.10.2019.

SL C 357, 21.10.2019.

SL C 348, 14.10.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal correctionnel de Foix - Francuska) – kazneni postupak protiv Mathieua Blaisea i dr.

(predmet C-616/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Stavljanje u promet sredstava za zaštitu bilja – Uredba (EZ) br. 1107/2009 – Valjanost – Načelo opreznosti – Definicija pojma „aktivna tvar“ – Kumulacija aktivnih tvari – Pouzdanost postupka ocjene – Pristup javnosti spisu – Testovi dugotrajne toksičnosti – Pesticidi – Glifosat)

(2019/C 413/02)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal correctionnel de Foix

Stranke glavnog kaznenog postupka

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzat, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monserrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

uz sudjelovanje: Espace Émeraude

Izreka

Ispitivanje prethodnih pitanja nije otkrilo nijedan element koji može utjecati na valjanost Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria - Mađarska) – Gyula Kiss protiv CIB Bank Zrt., Emila Kiss, Gyuláné Kiss

(predmet C-621/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Direktiva 93/13/EEZ – Članak 3. stavak 1. – Ocjena nepoštenosti ugovornih odredbi – Članak 4. stavak 2. – Članak 5. – Obveza jasnog i razumljivog sastavljanja ugovornih odredbi – Odredbe koje obvezuju na plaćanje naknada za neodređene usluge)

(2019/C 413/03)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gyula Kiss

Tuženik: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Izreka

1. Članak 4. stavak 2. i članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da zahtjev prema kojem ugovorna odredba treba biti jasno i razumljivo sastavljena ne nalaže da u odredbama ugovora o potrošačkom zajmu, poput onih u glavnom postupku – o kojima se nisu vodili pojedinačni pregovori i u kojima se točno utvrđuju iznosi troškova upravljanja zajmom i isplatne naknade na teret potrošača, njihova metoda izračuna i trenutak kada ih je potrebno platiti – također treba detaljno navesti sve usluge koje se pružaju u zamjenu za predmetne iznose.

2. Članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da ugovorna odredba o naknadi za upravljanje zajmom, poput one u glavnom postupku – koja ne omogućava da se nedvojbeno utvrdi koje se konkretne usluge pružaju u zamjenu za te troškove – načelno ne uzrokuje na štetu potrošača, u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora

⁽¹⁾ SL C 22, 22. 1. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. protiv Planet49 GmbH

(predmet C-673/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 95/46/EZ – Direktiva 2002/58/EZ – Uredba (EU) 2016/679 – Obrada osobnih podataka i zaštita privatnosti u području elektroničkih komunikacija – Kolačići – Pojam privole ispitanika – Davanje privole poljem koje je unaprijed označeno kvačicom)

(2019/C 413/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Tuženik: Planet49 GmbH

Izreka

- Članak 2. točku (f) i članak 5. stavak 3. Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), kako je izmijenjena Direktivom 2009/136/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009., u vezi s člankom 2. točkom (h) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka te člankom 4. točkom 11. i člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46 (Opća uredba o zaštiti podataka), treba tumačiti na način da privola koja je predviđena tim odredbama nije valjano dana ako se pohranjivanje informacija ili pristup informacijama već pohranjenima na terminalnoj opremi korisnika internetske stranice, putem kolačića, dopušta poljem koje je unaprijed označeno kvačicom, a koju korisnik mora ukloniti da bi odbio dati svoju privolu.
- Članak 2. točku (f) i članak 5. stavak 3. Direktive 2002/58, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, u vezi s člankom 2. točkom (h) Direktive 95/46 te člankom 4. točkom 11. i člankom 6. stavkom 1. točkom (a) Uredbe 2016/679, ne smiju se tumačiti različito ovisno o tome jesu li informacije koje se pohranjuju ili pregledavaju na terminalnoj opremi korisnika internetske stranice osobni podaci u smislu Direktive 95/46 i Uredbe 2016/679.
- Članak 5. stavak 3. Direktive 2002/58, kako je izmijenjena Direktivom 2009/136, treba tumačiti na način da informacije koje pružatelj usluga mora pružiti korisniku internetske stranice uključuju trajanje kolačića i pitanje imaju li treće osobe mogućnost pristupa tim kolačićima.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof - Austrija) – Eva Glawischnig-Piesczek protiv Facebook Ireland Limited

(predmet C-18/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Informacijsko društvo – Slobodno kretanje usluga – Direktiva 2000/31/EZ – Odgovornost posrednih davaljelja usluga – Članak 14. stavci 1. i 3. – Pružatelj usluga smještaja informacija na poslužitelju – Mogućnost zahtijevanja od pružatelja da okonča povredu ili je spriječi – Članak 18. stavak 1. – Osobne, materijalne i teritorijalne granice dosega naloga – Članak 15. stavak 1. – Nepostojanje opće obveze praćenja)

(2019/C 413/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Eva Glawischnig-Piesczek

Tuženik: Facebook Ireland Limited

Izreka

Direktivu 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini), a osobito njezin članak 15. stavak 1., treba tumačiti na način da joj se ne protivi to da sud države članice može:

- naložiti davaljelu usluga smještaja informacija na poslužitelju da ukloni informacije koje pohranjuje i čiji je sadržaj istovjetan sadržaju informacije koja je prethodno proglašena nezakonitom ili da im blokira pristup, bez obzira na to tko je podnositelj zahtjeva za pohranjivanje tih informacija;
- naložiti davaljelu usluga smještaja informacija na poslužitelju da ukloni informacije koje pohranjuje i čiji je sadržaj istovrstan sadržaju informacije koja je prethodno proglašena nezakonitom ili da im blokira pristup, pod uvjetom da su nadzor i traženje dotičnih informacija na koje se odnosi takav nalog ograničeni na informacije kojima se prenosi poruka čiji sadržaj u biti ostaje nepromijenjen u odnosu na sadržaj koji je proglašen nezakonitim i koje sadržavaju posebne elemente utvrđene u nalogu i da razlike u formulaciji tog sadržaja istovrsnog u odnosu na onaj iz informacije koja je prethodno proglašena nezakonitom ne prisiljavaju davaljelu uslugu smještaja informacija na poslužitelju da provede samostalnu ocjenu tog sadržaja i
- naložiti davaljelu usluga smještaja informacija na poslužitelju da ukloni informacije na koje se odnosi nalog ili im blokira pristup na svjetskoj razini, u okviru relevantnog međunarodnog prava.

⁽¹⁾ SL C 104, 19. 3. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof - Njemačka) – Finanzamt Trier protiv Cardpoint GmbH, pravnog sljednika društva Moneybox Deutschland GmbH

(predmet C-42/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Izuzeća – Članak 13. dio B točka (d) podtočka 3. – Transakcije koje se odnose na plaćanja – Usluge koje društvo pruža banci u okviru upravljanja bankomatima)

(2019/C 413/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt Trier

Tuženik: Cardpoint GmbH, venent aux droits de Moneybox Deutschland GmbH

Izreka

Članak 13. dio B točku (d) podtočku 3. Šeste direktive 77/388/EEZ Vijeća od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica treba tumačiti način da pružanje usluga banci koja upravlja bankomatima, koje se sastoje od uspostavljanja i održavanja bankomata operativnim, njihove opskrbe, ugradnje računalnog hardvera i softvera za čitanje podataka s bankovnih kartica, proslijđivanja zahtjeva za odobrenje banci izdavateljici bankovne kartice radi isplate, isplate gotovine i evidentiranja transakcija isplate nije obuhvaćeno transakcijom koja se odnosi na plaćanja i koja je tom odredbom izuzeta od PDV-a.

(¹) SL C 152, 30. 4. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State - Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid protiv osoba A, B, P

(predmet C-70/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Sporazum o pridruživanju EEZ Turska – Odluka br. 2/76 – Članak 7. – Odluka br. 1/80 – Članak 13. – Klauzule o mirovanju („standstill”) – Novo ograničenje – Uzimanje, evidentiranje i pohranu biometrijskih podataka turskih državljana u središnji sustav arhiviranja – Važni razlozi u općem interesu – Cilj sprečavanja i suzbijanja prijevara povezanih s identitetom i ispravama – Članci 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na poštovanje privatnog života – Pravo na zaštitu osobnih podataka – Proporcionalnost)

(2019/C 413/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tuženici: A, B, P

Izreka

Članak 13. Odluke br. 1/80 od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja, koju je donijelo Vijeće za pridruživanje osnovano Sporazumom o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske, koji su 12. rujna 1963. u Ankari potpisali, s jedne strane, Republika Turska i, s druge strane, države članice EEZ a i Zajednica te koji je u ime potonje sklopljen, odobren i potvrđen Odlukom Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963. treba tumačiti na način da nacionalni propisi poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku – koji izdavanje privremene dozvole boravka u korist državljana trećih zemalja, uključujući turske državljanе, uvjetuju uzimanjem, evidentiranjem i pohranom njihovih biometrijskih podataka u središnji sustav arhiviranja – predstavljaju „novo ograničenje“ u smislu te odredbe. Međutim, takvo je ograničenje opravданo ciljem koji se sastoji od sprečavanja i suzbijanja prijevara povezanih s identitetom i ispravama.

(¹) SL C 161, 7. 5. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal in Northern Ireland - Ujedinjena Kraljevina) – Ermira Bajratari protiv Secretary of State for the Home Department

(predmet C-93/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Unije – Direktiva 2004/38/EZ – Pravo boravka državljanina treće zemlje koji je izravan srodnik u uzlaznoj liniji maloljetnih građana Unije – Članak 7. stavak 1. točka (b) – Uvjet dostatnih sredstava – Sredstva koja čine dohoci od nesamostalnog rada koji se obavlja bez dozvole boravka i dozvole za rad)

(2019/C 413/08)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal in Northern Ireland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ermira Bajratari

Tuženik: Secretary of State for the Home Department

uz sudjelovanje: Aire Centre

Izreka

Članak 7. stavak 1. točku (b) Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da maloljetni građanin Unije ima dostatna sredstva kako ne bi postao prekomjeran teret za sustav socijalne pomoći države članice domaćina tijekom svojeg boravka, čak i ako ta sredstva potječu od dohodata od nesamostalnog rada koji nezakonito obavlja njegov otac, državljanin treće države koji nema dozvolu boravka i dozvolu za rad u toj državi članici.

(¹) SL C 152, 30. 4. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 2. listopada 2019. – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P) protiv Europske središnje banke, Europske komisije

(spojeni predmeti C-152/18 P i C-153/18 P) (¹)

(*Žalba – Ekonomski i monetarni politika – Članak 127. stavak 6. UFEU-a – Uredba (EU) br. 1024/2013 – Članak 4. stavak 1. točka (g) – Bonitetni nadzor kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi – Uredba (EU) br. 468/2014 – Članak 2. točka 21. podtočka (c) – Uredba (EU) br. 575/2013 – Članak 10. – Nadzirana grupa – Institucije stalno povezane sa središnjim tijelom*)

(2019/C 413/09)

Jezik postupka: francuski

Stranke

(predmet C-152/18 P)

Žalitelj: Crédit mutuel Arkéa (zastupnik: H. Savoie, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka (BCE) (zastupnici: K. Lackhoff, R. Bax i C. Olivier, agenti, uz sudjelovanje P. Honoréa, odvjetnika), Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik i A. Steiblytė, agenti)

Intervenijent u potporu drugim strankama: Confédération nationale du Crédit mutuel (zastupnici: M. Grégoire i C. De Jonghe, odvjetnici)

(predmeti C-153/19 P)

Žalitelj: Crédit Mutuel Arkéa (zastupnik: H. Savoie, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka (zastupnici: K. Lackhoff, R. Bax i C. Olivier, agenti, uz sudjelovanje P. Honoréa, odvjetnika), Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci, K.-Ph. Wojcik i A. Steiblytė, agenti)

Intervenijent u potporu drugim strankama: Confédération nationale du Crédit mutuel (zastupnici: C. De Jonghe i M. Grégoire, odvjetnici)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Društvu Crédit mutuel Arkéa nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 161, 7. 5. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wien - Austrija) – postupak koji su pokrenuli Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prndl, Gemeinde Zillingdorf

(predmet C-197/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Okoliš – Direktiva 91/676/EEZ – Zaštita voda od onečišćenja uzrokovanih nitratima iz poljoprivrednih izvora – Cilj smanjenja onečišćenja – Onečišćenje vode – Maksimalan udio nitrata od 50 mg/l – Programi djelovanja koje su donijele države članice – Prava pojedinaca na izmjenu takvog programa – Aktivna procesna legitimacija za podnošenje zahtjeva pred nacionalnim tijelima i sudovima)

(2019/C 413/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prndl, Gemeinde Zillingdorf

Uz sudjelovanje: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, ranije Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Izreka

Članak 288. UFEU-a kao i članak 5. stavke 4. i 5. i dio A točku 2. Priloga I. Direktivi Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanih nitratima iz poljoprivrednih izvora treba tumačiti na način da, ako ispuštanje dušikovih spojeva iz poljoprivrednih izvora znatno doprinosi onečišćenju predmetnih podzemnih voda, fizičke i pravne osobe poput tužiteljâ u glavnom postupku moraju moći zahtijevati od nadležnih nacionalnih tijela izmjenu postojećeg programa djelovanja ili donošenje dodatnih mjera ili pojačanih djelovanja, predviđenih člankom 5. stavkom 5. te direktive, sve dok udio nitrata u podzemnim vodama prelazi ili postoji rizik da prijede, uslijed nepostojanja tih mjera, 50 mg/l na jednom ili više mjernih mjestu, u smislu članka 5. stavka 6. navedene direktive.

(¹) SL C 268, 30. 7. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Nejvyšší soud České republiky - Češka Republika) – Jana Petruhová protiv FIBO Group Holdings Limited

(predmet C-208/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 –
Članak 17. stavak 1. – Nadležnost za potrošačke ugovore – Pojam „potrošač” – Fizička osoba koja
posredstvom brokerskog društva trguje na međunarodnom deviznom tržištu – Uredba (EZ) br. 593/2008 (Rim I) –
Direktiva 2004/39/EZ – Pojam „mali ulagatelj”)

(2019/C 413/11)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jana Petruhová

Tuženik: FIBO Group Holdings Limited

Izreka

Članak 17. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se fizička osoba koja na temelju ugovora poput financijskog ugovora za razlike sklopljenog s brokerskim društvom izvršava transakcije na međunarodnom deviznom tržištu FOREX (Foreign Exchange) posredstvom tog društva mora smatrati „potrošačem” u smislu te odredbe, ako sklapanje tog ugovora nije obuhvaćeno njezinom profesionalnom djelatnošću, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. Za potrebe te ocjene, s jedne strane, načelno su nebitni, kao takvi, čimbenici poput vrijednosti transakcija izvršenih na temelju ugovora poput financijskih ugovora za razlike, količine rizika od financijskih gubitaka povezanih s njihovim sklapanjem, eventualnih znanja ili stručnosti navedene osobe u području financijskih instrumenata ili njezina aktivnog postupanja u okviru tih transakcija, dok, s druge strane, činjenica da financijski instrumenti nisu obuhvaćeni člankom 6. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) odnosno da je ta osoba „mali ulagatelj” u smislu članka 4. stavka 1. točke 12. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktive Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ ne utječe kao takva na spomenutu ocjenu.

⁽¹⁾ SL C 200, 11. 6. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Okręgowy w Warszawie - Polska) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak protiv Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, ranije Raiffeisen Bank Polska SA

(predmet C-260/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 93/13/EEZ – Potrošački ugovori – Nepoštene odredbe – Hipoteckarni kredit indeksiran u stranoj valuti – Odredba koja se odnosi na utvrđivanje tečaja između valuta – Učinci utvrđenja nepoštenosti odredbe – Mogućnost suda da zamijeni nepoštene odredbe primjenom općih odredaba građanskog prava – Ocjena potrošačeva interesa – Nastavak važenja ugovora bez nepoštenih odredaba)

(2019/C 413/12)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Tuženici: Raiffeisen Bank International AG, prowadzący działalność w Polsce w formie oddziału pod nazwą Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, anciennement Raiffeisen Bank Polska SA

Izreka

- Članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da nacionalni sud, nakon što je utvrdio nepoštenost određenih odredaba ugovora o kreditu indeksiranog u stranoj valuti i koji sadržava kamatnu stopu izravno vezanu za međubankovnu kamatnu stopu za dotičnu valutu, smatra, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, da taj ugovor ne može postojati bez tih odredaba iz razloga što bi njihovo uklanjanje za posljedicu imalo izmjenu prirode glavnog predmeta tog ugovora.
- Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da, s jedne strane, posljedice na situaciju potrošača koje su uzrokovane poništenjem ugovora u cijelosti, kako su navedene u presudi od 30. travnja 2014., Kásler i Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282), treba ocjenjivati s obzirom na okolnosti koje postoje ili se mogu predviđjeti u trenutku spora, i da je, s druge strane, za potrebe te ocjene od odlučujućeg značaja volja koju je potrošač izrazio u tom pogledu.
- Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da mu se protivi to da se praznine u ugovoru koje su uzrokovane uklanjanjem nepoštenih odredaba popune samo na temelju nacionalnih odredaba općeg karaktera, koje predviđaju dopunu učinaka pravnog posla izraženih u njegovu sadržaju, među ostalim, učincima koji proizlaze iz načela pravičnosti ili ustaljenih običaja, koje nisu ni dispozitivne odredbe ni odredbe primjenjive u slučaju sporazuma ugovornih strana.
- Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da mu se protivi održavanje na snazi nepoštenih odredaba ugovora ako bi njihovo uklanjanje dovelo do utvrđenja ništetnosti tog ugovora, i ako sud smatra da bi to utvrđenje ništetnosti dovelo do nepovoljnijih posljedica po potrošača, osim ako je potrošač suglasan s tim održavanjem na snazi.

⁽¹⁾ SL C 259, 23. 7. 2018.

Presuda Suda (četvrti vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Bucureşti - Rumunjska) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA protiv Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(predmet C-267/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Postupak javne nabave – Direktiva 2014/24/EU – Članak 57. stavak 4. – Fakultativne osnove za isključenje – Isključenje gospodarskog subjekta iz sudjelovanja u postupku javne nabave – Raskid prethodnog ugovora zbog njegova djelomičnog davanja u podugovor – Pojam „značajni i postojni nedostaci” – Doseg)

(2019/C 413/13)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Bucureşti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Tuženik: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Izreka

Članak 57. stavak 4. točku (g) Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da podugovaranje dijela radova od strane gospodarskog subjekta u okviru prethodnog ugovora o javnoj nabavi, a o kojem je odlučeno bez odobrenja javnog naručitelja i koje je dovelo do raskida tog ugovora, predstavlja značajan ili postojan nedostatak tijekom provedbe ključnih zahtjeva iz navedenog ugovora, u smislu navedene odredbe, te se stoga njime može opravdavati isključenje tog gospodarskog subjekta iz sudjelovanja u kasnijem postupku javne nabave ako javni naručitelj koji organizira taj kasniji postupak javne nabave, nakon što je sam ocijenio integritet i pouzdanost gospodarskog subjekta na kojeg se raskid prethodnog ugovora o javnoj nabavi odnosi, smatra da takvo podugovaranje dovodi do prekida odnosa povjerenja s gospodarskim subjektom o kojem je riječ. Prije donošenja odluke o takvom isključenju, javni naručitelj mora, međutim, u skladu s člankom 57. stavkom 6. te direktive, u vezi s uvodnom izjavom 102. navedene direktive, tom gospodarskom subjektu ostaviti mogućnost izlaganja korektivnih mjera koje je usvojio nakon raskida prethodnog ugovora o javnoj nabavi.

(¹) SL C 249, 16. 7. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l’Oberster Gerichtshof - Austrija) – Verein für Konsumenteninformation protiv TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(predmet C-272/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Područje slobode, sigurnosti i pravde – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Pravo koje se primjenjuje na ugovorne obveze – Isključenje prava društava iz područja primjene Rimske konvencije i Uredbe (EZ) br. 593/2008 (Rim I) – Fiducijarni ugovor sklopljen između poduzetnika i potrošača čiji je jedini cilj upravljanje udjelom u komanditnom društvu)

(2019/C 413/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verein für Konsumenteninformation

Tuženik: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Izreka

1. Članak 1. stavak 2. točku (e) Konvencije o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze, otvorene za potpisivanje u Rimu 19. lipnja 1980., i članak 1. stavak 2. točku (f) Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) treba tumačiti na način da iz područja primjene te konvencije i te uredbe nisu isključene ugovorne obveze poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje proizlaze iz fiducijarnog ugovora čiji je predmet upravljanje udjelom u komanditnom društvu.
2. Članak 5. stavak 4. točku (b) Konvencije o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze i članak 6. stavak 4. točku (a) Uredbe br. 593/2008 treba tumačiti na način da se isključenje predviđeno tim odredbama ne odnosi na fiducijarni ugovor na temelju kojeg je usluge potrebno pružiti potrošaču na daljinu u zemlji njegova uobičajenog boravišta s državnog područja druge zemlje.
3. Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EZZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da je odredba fiducijarnog ugovora o upravljanju udjelom u komanditnom društvu, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, sklopljenog između prodavatelja (robe) ili pružatelja (usluge) i potrošača, o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori, a na temelju koje je mjerodavno pravo države članice sjedišta komanditnog društva, nepoštena u smislu te odredbe kada tog potrošača dovodi u zabludu jer kod njega ostavlja dojam da se na ugovor primjenjuje jedino pravo te države članice a da ga ne obavještava o činjenici da na temelju članka 5. stavka 2. Rimske konvencije i članka 6. stavka 2. Uredbe Rim I uživa zaštitu koju mu osiguravaju prisilne odredbe nacionalnog prava koje bi bilo mjerodavno u nedostatku te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 221, 25. 6. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeits- und Sozialgericht Wien - Austrija) – Minoo Schuch-Ghannadan protiv Medizinische Universität Wien

(predmet C-274/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom – Članak 4. – Načelo nediskriminacije – Nepovoljnije postupanje prema radnicima s nepunim radnim vremenom u odnosu na radnike s punim radnim vremenom s obzirom na njihove uvjete zapošljavanja – Zabrana – Nacionalno zakonodavstvo koje određuje najdulje trajanje radnih odnosa na određeno vrijeme, a koje je dulje za radnike s nepunim radnim vremenom nego za radnike s punim radnim vremenom – Načelo pro rata temporis – Direktiva 2006/54/EZ – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada – Članak 2. stavak 1. točka (b) – Pojam „neizravna diskriminacija“ na temelju spola – Članak 14. stavak 1. točka (c) – Uvjeti zapošljavanja i uvjeti rada – Članak 19. – Teret dokazivanja)

(2019/C 413/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Minoo Schuch-Ghannadan

Tuženik: Medizinische Universität Wien

Izreka

- Članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom, od 6. lipnja 1997., koji se nalazi u Prilogu Direktivi Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji određuje, za radnike zaposlene na određeno vrijeme na koje se primjenjuje, najdulje trajanje radnih odnosa koje je dulje za radnike s nepunim radnim vremenom nego za usporedive radnike s punim radnim vremenom, osim ako je takvo različito postupanje opravданo objektivnim razlozima i proporcionalno u odnosu na navedene razloge, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri. Članak 4. stavak 2. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom treba tumačiti na način da se u njemu navedeno načelo pro rata temporis ne primjenjuje na takav propis.
- Članak 2. stavak 1. točku (b) Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednaka mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji određuje, za radnike zaposlene na određeno vrijeme na koje se primjenjuje, najdulje trajanje radnih odnosa koje je dulje za radnike s nepunim radnim vremenom nego za usporedive radnike s punim radnim vremenom ako se utvrdi da taj propis u znatno većem postotku negativno utječe na ženske radnike nego muške i ako taj propis nije objektivno opravdan legitimnim ciljem ili sredstva za postizanje tog cilja nisu primjerena i nužna. Članak 19. stavak 1. te direktive treba tumačiti na način da ta odredba ne zahtijeva da stranka koja smatra da joj je takvom diskriminacijom nanesena šteta, kako bi dokazala pretpostavku diskriminacije, podnese precizne statističke podatke ili činjenice koji se odnose na radnike koji su obuhvaćeni nacionalnim propisom o kojem je riječ ako ta stranka nema pristup tim statističkim podacima ili činjenicama ili je pristup do njih otežan.

⁽¹⁾ SL C 285, 13. 8. 2018.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas - Litva) – postupak koji su pokrenuli Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(predmet C-285/18) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 12. stavak 1. – Vremenska primjena – Sloboda država članica u pogledu izbora načina pružanja usluga – Granice – Ugovori o javnoj nabavi koji su predmet takozvane dodjele in-house – Transakcija in-house – Preklapanje ugovora o javnoj nabavi i transakcije in-house)

(2019/C 413/16)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Uz sudjelovanje: UAB „Irgita”, UAB „Kauno švara”

Izreka

1. Situacija – poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je javni naručitelj ugovor o javnoj nabavi dodijelio pravnoj osobi nad kojom provodi kontrolu sličnu onoj koju ostvaruje nad svojim poslovnim jedinicama, u okviru postupka koji je pokrenut u vrijeme kada je Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama još uvijek bila na snazi, a u okviru kojeg je ugovor sklopljen nakon što je ta direktiva stavljena izvan snage, odnosno 18. travnja 2016. – je obuhvaćena područjem primjene Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ kada je javni naručitelj konačnu odluku o tome je li potrebno prethodno nadmetanje za sklapanje ugovora o javnoj nabavi donio nakon tog datuma.
2. Članak 12. stavak 1. Direktive 2014/24 treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalno pravilo kojim država članica uvjetuje sklapanje transakcije in-house, među ostalim time da se sklapanjem ugovora o javnoj nabavi ne može osigurati kvaliteta usluga koje se pružaju, njihova dostupnost odnosno njihov kontinuitet sve dok se izborom određenog načina pružanja usluga, koji je izvršen u fazi koja prethodi fazi javne nabave, poštuju načela jednakog postupanja, nediskriminacije, uzajamnog priznavanja, proporcionalnosti i transparentnosti.
3. Članak 12. stavak 1. Direktive 2014/24, s obzirom na načelo transparentnosti, treba tumačiti na način da uvjeti kojima države članice podvrgavaju sklapanje transakcija in-house moraju biti propisani preciznim i jasnim odredbama pozitivnog prava javne nabave koje moraju biti dovoljno dostupne i predvidljive u svojoj primjeni kako bi se izbjegla svaka opasnost od arbitranosti, što je u ovom slučaju na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.
4. Sklapanje transakcije in-house koja ispunjava uvjete navedene u članku 12. stavku 1. točkama (a) do (c) Direktive 2014/24 nije samo po sebi u skladu s pravom Unije.

⁽¹⁾ SL C 276, 6. 8. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgija) – X protiv Belgische Staat

(predmet C-302/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Useljenička politika – Status državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem – Direktiva 2003/109/EZ – Uvjeti za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem – Članak 5. stavak 1. točka (a) – Siguran, redovit i dostatan izvor sredstava)

(2019/C 413/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Belgische Staat

Izreka

Članak 5. stavak 1. točku (a) Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem treba tumačiti na način da se pojam „izvori sredstava“ iz te odredbe ne odnosi samo na „vlastite izvore sredstava“ podnositelja zahtjeva za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravištem, već da on može uključivati i sredstva koja podnositelju zahtjeva stavlja na raspolaganje treća osoba, pod uvjetom da se, s obzirom na osobne prilike konkretnog podnositelja zahtjeva, smatraju sigurnim, redovitim i dostatnim.

(¹) SL C 276, 6. 8. 2018.

Presuda Suda (treće vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa - Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv „Altic“ SIA

(predmet C-329/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Kupovina hrane – Odbitak pretporeza – Uskraćivanje odbitka – Moguće fiktivni dobavljač – Utaja PDV-a – Zahtjevi u vezi sa saznanjima kupca – Uredba (EZ) br. 178/2002 – Obveze sljedivosti hrane i identifikacije dobavljača – Uredbe (EZ) br. 852/2004 i (EZ) 882/2004 – Obveze registracije subjekata u poslovanju s hranom – Utjecaj na pravo na odbitak PDV-a)

(2019/C 413/18)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Valsts ieņēmumu dienests

Tuženik: „Aldic“ SIA

Izreka

1. Članak 168. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010., valja tumačiti na način da mu se protivi uskraćivanje prava na odbitak pret poreza poreznom obvezniku koji sudjeluje u prehrambenom lancu samo zbog toga jer, pod pretpostavkom da to bude valjano dokazano a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, taj porezni obveznik nije poštovao obveze u vezi s identifikacijom svojih dobavljača u svrhu sljedivosti hrane na temelju članka 18. stavka 2. Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 178/2002 od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane. Nepoštovanje tih obveza ipak može činiti jedan od elemenata koji zajedno i međusobno usklađeno upućuju na to da je porezni obveznik znao ili morao znati da sudjeluje u transakciji umiješanoj u utaju PDV-a, što je na sudu koji je uputio zahtjev da ocijeni.
2. Članak 168. točka (a) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2010/45, mora se tumačiti tako da u svrhu utvrđivanja je li porezni obveznik koji sudjeluje u prehrambenom lancu znao ili morao znati da sudjeluje u transakciji koja je dio utaje PDV-a nije relevantna činjenica da on nije provjerio jesu li njegovi dobavljači upisani pri nadležnim tijelima, u skladu s člankom 6. stavkom 2. Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 852/2004 od 29. travnja 2004. o higijeni hrane i člankom 31. stavkom 1. Uredbe (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 882/2004. od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja.

(¹) SL C 276, 6. 8. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht - Njemačka) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen protiv Reinharda Westphala

(predmet C-378/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 – Zaštita finansijskih interesa Europske unije – Članak 3. stavak 1. – Rok zastare – Uredbe (EEZ) br. 3887/92 i (EZ) br. 2419/2001 – Integrirani administrativni i kontrolni sustav za određene programe potpora Zajednice – Povrat preplaćenih iznosa – Primjena najblažeg pravila o zastari)

(2019/C 413/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Tuženik: Reinhard Westphal

Izreka

Članak 49. stavak 6. Uredbe Komisije (EZ) br. 2419/2001 od 11. prosinca 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu integriranog administrativnog i kontrolnog sustava za određene programe potpora Zajednice utvrđenih Uredbom Vijeća (EEZ) br. 3508/92, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 118/2004 od 23. siječnja 2004., treba tumačiti na način da se početak roka zastare koji se njime predviđa određuje u skladu s člankom 3. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ, EURATOM) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica i odgovara, za stalne ili ponovljene nepravilnosti, danu prestanka nepravilnosti.

(⁽¹⁾) SL C 301, 27. 8. 2018.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 3. listopada 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État - Belgija) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL protiv Institut des Comptes nationaux (ICN)

(predmet C-632/18) (⁽¹⁾)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Ekonomski i monetarni politika – Europski sustav nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji – Uredba (EU) br. 549/2013 – Sektor opće države – Zatvoreno finansijsko društvo – Pojam – Društvo koje kućanstvima s prosječnim ili skromnim prihodima nudi hipotekarne kredite pod državnim nadzorom)

(2019/C 413/20)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Tuženik: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Izreka

- Odredbe Priloga A Uredbi (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji treba tumačiti na način da, kako bi se odredilo je li posebna institucionalna jedinica stavljena pod kontrolu opće države dio sektora opće države u smislu revidiranog europskog sustava nacionalnih računa jer ima obilježja zatvorenog finansijskog društva, treba ispitati kriterij njezine izloženosti ekonomskom riziku prilikom obavljanja svoje djelatnosti.

2. Institucionalna jedinica poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku – čiji je stupanj neovisnosti u odnosu na javno tijelo ograničen nacionalnim zakonodavstvom na temelju kojeg navedena institucionalna jedinica ne raspolaže potpunom autonomijom nad upravljanjem svojom aktivom i pasivom jer to javno tijelo, s jedne strane, izvršava kontrolu nad njezinom aktivom i, s druge strane, pretuzima dio rizika povezanog s njezinom pasivom – može se kvalificirati „zatvorenim finansijskim društvom” u smislu točaka 2.21 do 2.23 Priloga A Uredbi br. 549/2013, ako nacionalni sud mijere kontrole predviđene tim nacionalnim zakonodavstvom može tumačiti na način da je njihov učinak taj da institucionalna jedinica ne može djelovati neovisno o navedenoj javnom tijelu jer mu potonje nalaže uvjete u kojima je ta institucionalna jedinica dužna djelovati a da ih pri tom ne može u bitnome izmijeniti na vlastitu inicijativu.

(¹) SL C 4, 7. 1. 2019.

Zahtjev za mišljenje koji je podnio Europski parlament na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a

(mišljenje 1/19)

(2019/C 413/21)

Jezik postupka: svi službeni jezici

Podnositelj zahtjeva

Europski parlament (zastupnici: D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard, agenti)

Pitanja postavljena Sudu:

- Čine li članak 82. stavak 2. i članak 84. UFEU-a odgovarajuću pravnu osnovu za akt Vijeća o sklapanju u ime Unije Istanbulske konvencije ili se taj akt mora temeljiti na članku 78. stavku 2., članku 82. stavku 2. i članku 83. stavku 1. UFEU-a, te je li potrebno ili moguće zbog tog izbora pravne osnove razdijeliti odluke o potpisivanju i sklapanju Konvencije?
- Je li Unijino sklapanje Istanbulske konvencije u skladu s člankom 218. stavkom 6. UFEU-a usklađeno s Ugovorima ako ne postoji zajednička suglasnost svih država članica da pristaju biti obvezane Konvencijom?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2019. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta
(Španjolska) – DC protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

(predmet C-522/19)

(2019/C 413/22)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DC

Tuženik: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prethodna pitanja

1. Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s pravom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) u svojim presudama 44 do 49 od 23. siječnja 2019. kao nedvosmislen kriterij određuje da je u potrošačkim ugovorima o hipotekarnom kreditu nepoštena ona odredba o kojoj se nije pregovaralo i kojom se određuje da sve troškove ugovaranja hipotekarnog kredita treba snositi korisnik kredita, uz raspodjelu različitih iznosa uključenih u navedenu nepoštenu odredbu koja je proglašena ništavom, između banke kao pružatelja usluge i potrošača kao korisnika kredita, kako bi se ograničio povrat neopravdano plaćenih iznosa primjenom nacionalnog zakonodavstva?

Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s pravom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) logički tumači odredbu koja je ništava zbog svoje nepoštenosti ako njezino ukidanje i učinci ne utječu na mogućnost daljnog postojanja ugovora o kreditu osiguranog hipotekom?

2. Nadalje, a u vezi s člankom 394. LEC-a kojim se utvrđuje objektivni kriterij uspjeha u pogledu postupovnih troškova, treba li smatrati da, ako se poništi nepoštena odredba o troškovima, ali su učinci navedene ništavosti ograničeni samo na gore navedenu raspodjelu troškova, to povrjeđuje načela djelotvornosti i načela neobvezatnosti prava Europske unije ako su djelomično prihvacieni tužbeni zahtjevi i može li se tumačiti da time dolazi do obrnutog odvraćajućeg učinka te posljedičnog nepostojanja zaštite legitimnih interesa potrošača i korisnika?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2019. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta
(Španjolska) – ED protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.**

(predmet C-523/19)

(2019/C 413/23)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ED

Tuženik: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prethodna pitanja

1. Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s prawom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) u svojim presudama 44 do 49 od 23. siječnja 2019. kao nedvosmislen kriterij određuje da je u potrošačkim ugovorima o hipotekarnom kreditu nepoštena ona odredba o kojoj se nije pregovaralo i kojom se određuje da sve troškove ugovaranja hipotekarnog kredita treba snositi korisnik kredita, uz raspodjelu različitih iznosa uključenih u navedenu nepoštenu odredbu koja je proglašena ništavom, između banke kao pružatelja usluge i potrošača kao korisnika kredita, kako bi se ograničio povrat neopravdano plaćenih iznosa primjenom nacionalnog zakonodavstva?

Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s prawom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) logički tumači odredbu koja je ništava zbog svoje nepoštenosti ako njezino ukidanje i učinci ne utječu na mogućnost daljnog postojanja ugovora o kreditu osiguranog hipotekom?

2. Nadalje, a u vezi s člankom 394. LEC-a kojim se utvrđuje objektivni kriterij uspjeha u pogledu postupovnih troškova, treba li smatrati da, ako se poništi nepoštena odredba o troškovima, ali su učinci navedene ništavosti ograničeni samo na gore navedenu raspodjelu troškova, to povrjeđuje načela djelotvornosti i načela neobvezatnosti prava Europske unije ako su djelomično prihvaćeni tužbeni zahtjevi i može li se tumačiti da time dolazi do obrnutog odvraćajućeg učinka te posljedičnog nepostojanja zaštite legitimnih interesa potrošača i korisnika?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. srpnja 2019. uputio Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španjolska) – HG i IH protiv Bankia S.A.

(predmet C-527/19)

(2019/C 413/24)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: HG i IH

Tuženik: Bankia S.A.

Prethodna pitanja

1. Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s prawom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima⁽¹⁾, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) u svojim presudama 44 do 49 od 23. siječnja 2019. kao nedvosmislen kriterij određuje da je u potrošačkim ugovorima o hipotekarnom kreditu nepoštena ona odredba o kojoj se nije pregovaralo i kojom se određuje da sve troškove ugovaranja hipotekarnog kredita treba snositi korisnik kredita, uz raspodjelu različitih iznosa uključenih u navedenu nepoštenu odredbu koja je proglašena ništavom, između banke kao pružatelja usluge i potrošača kao korisnika kredita, kako bi se ograničio povrat neopravdano plaćenih iznosa primjenom nacionalnog zakonodavstva?

Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i poštovanja sudske prakse koja je razvija, u skladu s prawom Unije, Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinim člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1., to što Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) logički tumači odredbu koja je ništava zbog svoje nepoštenosti ako njezino ukidanje i učinci ne utječu na mogućnost daljnog postojanja ugovora o kreditu osiguranog hipotekom?

2. Nadalje, a u vezi s člankom 394. LEC-a kojim se utvrđuje objektivni kriterij uspjeha u pogledu postupovnih troškova, treba li smatrati da, ako se poništi nepoštena odredba o troškovima, ali su učinci navedene ništavosti ograničeni samo na gore navedenu raspodjelu troškova, to povrđuje načela djelotvornosti i načela neobvezatnosti prava Europske unije ako su djelomično prihvacieni tužbeni zahtjevi i može li se tumačiti da time dolazi do obrnutog odvraćajućeg učinka te posljedičnog nepostojanja zaštite legitimnih interesa potrošača i korisnika?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 15., svezak 12., str. 24.)

Žalba koju je 30. srpnja 2019. podnio Holzer y Cia, SA de CV protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 23. svibnja 2019. u spojenim predmetima T-3/18 i T-4/18, Holzer y Cia protiv EUIPO-a - Annco

(predmet C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Holzer y Cia, SA de CV (zastupnik: N.A. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Annco, Inc.

Rješenjem od 22. listopada 2019. Sud Europske unije (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da je žalba nedopuštena i da Holzer y Cia, SA de CV snosi vlastite troškove.

Žalba koju je 1. kolovoza 2019. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 11. lipnja 2019. u predmetu T-138/18, De Esteban Alonso protiv Komisije

(predmet C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i J. Baquero Cruz, agenti)

Druga stranka u postupku: Fernando De Esteban Alonso

Zahtjevi

- Ukinuti presudu od 11. lipnja 2019. (T-138/18);
- Odbiti tužbu podnesenu u prvom stupnju;
- Naložiti F. De Estebanu snošenje svih troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom, koji se temelji na pogrešci u pravnoj kvalifikaciji činjenica u pogledu članka 4. Odluke Komisije br. 1999/396, Komisija tvrdi da Opći sud nije smio zaključiti da F. De Estebana treba „izjednačiti“ s osobama na koje se imenom odnosi OLAF-ova obavijest upućena francuskim vlastima 19. ožujka 2003., ili barem smatrati osobno uključenim u djela, dok dotična osoba nije obuhvaćena niti jednom od tih kategorija.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešnom pravnom tumačenju članka 9. stavka 4. Uredbe br. 1073/1999, na temelju kojeg institucije moraju na temelju izvješća koje im OLAF dostavi pokrenuti „stegovne ili sudske postupke kako nalaže te istrage...“. Komisija smatra da ta odredba ne može tumačiti na suprotan način, kao da ograničava ovlast koju ona ima u obrani interesa Unije i, posebice, kao da joj zabranjuje da podnese imovinskopravni zahtjev i da podnese tužbu nacionalnim vlastima kada smatra da je to potrebno u svjetlu informacija s kojima raspolaže, uključujući u stadiju koji prethodi eventualnom usvajanju OLAF-ovog izvješća.

Svojim trećim žalbenim razlogom, iznesenim podredno, Komisija tvrdi da Opći sud zbog nepostojanja uzročnosti nije mogao usvojiti tužbu radi naknade štete. Opći sud je neosnovano odstupio od svoje sudske prakse prema kojoj ne postoji dovoljno izravna uzročna veza između OLAF-ovog proslijedivanja podataka nacionalnim vlastima i navodno pretrpljene štete.

Žalba koju je 14. kolovoza 2019. podnio Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 6. lipnja 2019. u predmetu T-209/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(predmet C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (zastupnik: C. Klawitter, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Autec AG

Sud Europske unije (vijeće za odlučivanje o dopustivosti žalbe) rješenjem od 24. listopada 2019. nije dopustio žalbu te je žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 14. kolovoza 2019. podnio Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 6. lipnja 2019. u predmetu T-210/18, Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (predmet C-614/19 P)

(2019/C 413/28)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (zastupnik: C. Klawitter, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Autec AG

Sud Europske unije (vijeće za odlučivanje o dopustivosti žalbe) rješenjem od 24. listopada 2019. nije dopustio žalbu te je žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. kolovoza 2019. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Ge.Fi.L. – Gestione Fiscalità Locale SpA protiv Regione Campania

(predmet C-618/19)

(2019/C 413/29)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Ge.Fi.L. - Gestione Fiscalità Locale SpA

Druga stranka u postupku: Regione Campania

Prethodno pitanje

Protivi li se pravu [Europske unije] te, posebno, načelima slobodnog kretanja usluga i što većeg tržišnog natjecanja u području javne nabave usluga, regionalna odredba kao što je članak 1. stavak 121. legge della Regione Campania 7. agosto 2014., n. 16. (Zakon br. 16 Regije Kampanije od 7. kolovoza 2014.), koja dopušta izravnu dodjelu, bez provođenja nadmetanja, usluga povezanih s upravljanjem porezima na vozila Regije Kampanije ACI-ju?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. rujna 2019. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – Kazneni postupak protiv IR

(predmet C-649/19)

(2019/C 413/30)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad

Stranka glavnog postupka

IR

Prethodna pitanja

Primjenjuju li se prava okrivljenika u skladu s člankom 4. (posebice pravo na temelju članka 4. stavka 3.), člankom 6. stavkom 2. i člankom 7. stavkom 1. Direktive 2012/13⁽¹⁾ na okrivljenika koji je uhićen na temelju europskog uhidbenog naloga?

Ako odgovor na to bude potvrđan: treba li članak 8. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da se njime dopušta promjena sadržaja europskog uhidbenog naloga u pogledu obrasca u Prilogu, osobito uvrštavanje novog teksta u taj obrazac koji se odnosi na prava tražene osobe na pobijanje nacionalnog i europskog uhidbenog naloga u odnosu na pravosudna tijela države članice koja izdaje uhidbeni nalog?

Ako odgovor na drugo prethodno pitanje bude negativan: je li u skladu s uvodnom izjavom 12., člankom 1. stavkom 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP, člankom 4., člankom 6. stavkom 2. i člankom 7. stavkom 1. Direktive 2012/13/EU te člancima 6. i 47. Povelje to da se europski uhidbeni nalog izdaje u potpunosti u skladu s obrascem iz Priloga (tj. bez informiranja tražene osobe o njezinim pravima pred pravosudnim tijelom koje izdaje uhidbeni nalog), a pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog, nakon što je obaviješteno o uhićenju osobe, pruži toj osobi informacije o njezinim pravima te joj pošalje odgovarajuće dokumente?

Je li valjana Okvirna odluka 2002/584 ako ne postoje druga pravna sredstava kojima bi se jamčila prava osobe uhićene na temelju europskog uhidbenog naloga u skladu s člankom 4., posebice pravo u skladu s člankom 4. stavkom 3., člankom 6. stavkom 2. i člankom 7. stavkom 1. Direktive 2012/13/EU?

⁽¹⁾ Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL 2012., L 142, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., svežak 15., str. 48.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. rujna 2019. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – „Skonis ir kvapas” UAB protiv Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(predmet C-674/19)

(2019/C 413/31)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Skonis ir kvapas” UAB

Tuženik: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. stavak 2. Direktive Vijeća 2011/64/EU⁽¹⁾ od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan tumačiti na način da duhan za vodenu lulu, poput onoga koji se razmatra u ovom predmetu (odnosno koji se sastoji od duhana (do 24 %), šećernog sirupa, glicerina, aroma i konzervansa), treba smatrati „proizvodom koji djelomično [...] sadrži tvari koje nisu duhan' u svrhu primjene te odredbe?
2. Treba li članak 5. stavak 1. Direktive 2011/64/EU, i u slučajevima kada je u vezi s člankom 2. stavkom 2. te direktive, tumačiti na način da se, u slučaju kada duhan iz mješavine namijenjene pušenju, u ovom slučaju iz duhana za vodenu lulu (sporni proizvod koji se razmatra u ovome predmetu), zadovoljava kriterije navedene u članku 5. stavku 1. Direktive 2011/64/EU, cijela mješavina treba smatrati duhanom za pušenje neovisno o drugim tvarima koje taj proizvod sadržava?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje, treba li članak 2. stavak 2. i/ili članak 5. stavak 1. Direktive 2011/64/EU tumačiti na način da cijeli sporni proizvod, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, dobiven miješanjem sitno rezanog duhana s drugim tekućim i obično finim tvarima (šećerni sirup, glicerin, aroma i konzervans), treba smatrati duhanom za pušenje u svrhu primjene te direktive?
4. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje, a potvrđnog odgovora na prvo i treće pitanje, treba li odredbe tarifnog broja 2 403 Kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87⁽²⁾ od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011., Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 927/2012 od 9. listopada 2012., Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1001/2013 od 4. listopada 2013. i Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1101/2014 od 16. listopada 2014., tumačiti na način da se komponente duhana za vodenu lulu kao što su 1. šećerni sirup, 2. aroma i/ili 3. glicerin ne smatraju „nadomjescima duhana”?

⁽¹⁾ SL 2011., L 176, str. 24.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 3., svežak 63., str. 313.

⁽²⁾ SL 1987., L 256, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 2., svežak 12., str. 3.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. rujna 2019. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – mk advokaten GbR protiv MBK Rechtsanwälte GbR

(predmet C-684/19)

(2019/C 413/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: mk advokaten GbR

Tuženik: MBK Rechtsanwälte GbR

Prethodno pitanje

Upotrebljava li žig u smislu članka 5. stavka 1. Direktive 2008/95/EZ⁽¹⁾ treća osoba koja se spominje u unosu koji je objavljen na internetskoj stranici, a koji sadržava znak koji je istovjetan žigu, ako unos nije izvršila ona sama, nego ga je preuzeo operater internetske stranice iz drugog unosa koji je izvršila treća osoba na način kojim se povređuje žig?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklajivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2008., L 299, S. 25) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

Tužba podnesena 20. rujna 2019. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(predmet C-704/19)

(2019/C 413/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky i P. Němečková, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska

Tužbeni zahtjev

— utvrditi da je Kraljevina Španjolska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 288. četvrtog stavka UFEU-a i članaka 3. i 4. Odluke Komisije (EU) 2016/1385 od 1. listopada 2014. o državnoj potpori SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09) koju su provela nadležna tijela Kastilje-La Manche za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima⁽¹⁾ (SL 2016., L 222, str. 52.) jer nije unutar predviđenih rokova donijela sve potrebne mјere kako bi od glavnog korisnika, društva Telecom Castilla-La Mancha S.A., osigurala povrat državne potpore koja je člankom 1. te odluke proglašena nezakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem, jer nije dokazala da je obustavila isplatu svih neisplaćenih iznosa navedene potpore i jer nije unutar predviđenog roka obavijestila Komisiju o mјerama koje je donijela radi ispunjenja obveza iz te odluke.

— naložiti Kraljevini Španjolskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Kraljevina Španjolska nije primijenila Odluku u rokovima utvrđenima njezinim člankom 4. stavcima 2. i 3.

Kraljevina Španjolska još nije osigurala povrat ukupnog iznosa potpore od glavnog korisnika potpore, odnosno društva Telecom Castilla-La Mancha, S.A. Kraljevina Španjolska nije dokazala da je nakon donošenja Odluke obustavljena isplata svih neisplaćenih iznosa. Nepostojanje potpunog povrata iznosa potpore koja je predmet Odluke, a koja je dodijeljena društvu Telecom CLM, i pouzdanog dokaza o obustavi isplate svih neisplaćenih iznosa predstavlja povredu obveze Španjolske iz članka 3. Odluke.

Dodatno, Kraljevina Španjolska nije u propisanom roku obavijestila Komisiju o traženim informacijama koje se odnose na izvršenje Odluke, kako se to zahtijeva njezinim člankom 4. stavcima 3. i 4.

(¹) SL 2016., L 222, str. 52.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2019. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) – Von Aschenbach & Voss GmbH protiv Hauptzollamt Duisburg

(predmet C-708/19)

(2019/C 413/34)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Von Aschenbach & Voss GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Duisburg

Prethodna pitanja

1. Je li članak 1. stavak 1. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/271 od 16. veljače 2017. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom Vijeća (EZ) br. 925/2009 na uvoz određene aluminijске folije podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz neznatno izmijenjene određene aluminijске folije (¹) nevaljan jer se njime povređuje članak 13. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (²) tako što je odredbom antidampinška pristojba, koja je Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2015/2384 od 17. prosinca 2015. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih aluminijskih folija podrijetlom iz Narodne

Republike Kine te o prekidu postupka za uvoz određenih aluminijskih folija podrijetlom iz Brazila nakon revizije nakon isteka mjere u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009⁽¹⁾ uvedena za aluminijske folije za domaćinstvo, također proširena na aluminijske konverterske folije te se izuzeće aluminijske konverterske folije od antidampinške pristojbe predviđa samo pod uvjetima utvrđenima u članku 1. stavku 4. Provedbene uredbe 2017/271?

2. Je li članak 1. stavak 1. Provedbene uredbe 2017/271 nevaljan jer je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom donošenja te uredbe s obzirom na to da za njezinu pretpostavku da je u pogledu 80 % proizvoda iz ispitnog postupka riječ o neznatno izmijenjenim proizvodima, ne postoji dostačni valjani razlog?
3. Je li članak 1. stavak 1. Provedbene uredbe 2017/271 nevaljan jer je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom donošenja te uredbe s obzirom na to da nije ispitala krajnju uporabu uvezenih aluminijskih folija u Uniji?

⁽¹⁾ SL 2017., L 40, str. 51.

⁽²⁾ SL 2016., L 176, str. 21.

⁽³⁾ SL 2015., L 332, str. 63.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. rujna 2019. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL protiv Conseil des ministres

(predmet C-718/19)

(2019/C 413/35)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Tuženik: Conseil des ministres

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije, i konkretnije članke 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg se na građane Unije i članove njihovih obitelji primjenjuju odredbe slične onima kojima se u pogledu državljana trećih zemalja prenosi članak 7. stavak 3. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, odnosno odredbe kojima se omogućava da se građanina Unije ili člana njegove obitelji obveže da postupa u skladu s preventivnim mjerama s ciljem sprečavanja bilo kakve opasnosti od bijega tijekom razdoblja koje mu je dodijeljeno da napusti državno područje nakon donošenja odluke o prestanku boravka zbog razloga javnog poretki ili tijekom produljenja tog razdoblja?

2. Treba li pravo Unije, i konkretnije članke 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo na temelju kojeg se na građane Unije i članove njihovih obitelji koji nisu postupili u skladu s odlukom o prestanku boravka zbog razloga javnog poretku ili javne sigurnosti primjenjuje odredba jednaka onoj koja se primjenjuje na državljane trećih zemalja koji se nalaze u istoj situaciji, što se tiče najduljeg roka zadržavanja radi udaljavanja, to jest osam mjeseci?

(¹) SL 2004, L 158, str. 77.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. listopada 2019. uputio Specializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv HP-a

(predmet C-724/19)

(2019/C 413/36)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad

Stranka glavnog postupka

HP

Prethodna pitanja

Je li u skladu s člankom 2. točkom (c) podtočkom i. Direktive 2014/41 (¹) i načelom ekvivalentnosti nacionalni propis (članak 5. stavak 1. točka 1. Zakona za Evropskata zapoved za razsledvane (Zakon o europskom istražnom nalogu)) prema kojem je u predsjedkoj fazi kaznenog postupka državni odvjetnik nadležno tijelo za izdavanje europskog istražnog naloga koji se odnosi na prosljeđivanje podataka o prometu i lokaciji u vezi s telekomunikacijama, dok je u sličnim domaćim slučajevima nadležno tijelo za to sudac?

Zamjenjuje li se sudski nalog, koji je potreban prema nacionalnom pravu države izdavateljice, priznavanjem takvog europskog istražnog naloga od strane nadležnog tijela države izvršiteljice (državni odvjetnik ili istražni sudac)?

(¹) Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL 2014., L 130, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2019. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited protiv Finanšu un kapitāla tirdzniecības komisijai

(predmet C-735/19)

(2019/C 413/37)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj u prvom stupnju i žalitelj u kasacijskom postupku: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Tuženik u prvom stupnju i druga stranka u kasacijskom postupku: Finanšu un kapitāla tirdzniecības komisija

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravilnoj primjeni članka 5. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje⁽¹⁾ nacionalni propis koji predviđa da se cijena dionice za obveznu ponudu otkupa izračunava tako da se neto imovina predmetnog društva (uključujući i nekontrolirajuće, manjinske udjele) podijeli s brojem izdanih dionica?
2. U slučaju da je odgovor na prvo pitanje niječan, to jest ako neto imovina predmetnog društva ne treba uključivati nekontrolirajuće odnosno manjinske udjele, može li se smatrati da je u smislu članka 5. stavka 4. drugog podstavka Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje, jasno utvrđen način određivanja cijene dionice ako je za njegovo razumijevanje nužna primjena jedne od metoda tumačenja prava na temelju sudske prakse – teleološkog sužavanja?
3. Je li u skladu s člankom 5. stavkom 4. Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje, to jest s određivanjem pravične cijene, propis koji predviđa da se mora odabrati najviša cijena od ovih triju mogućnosti:
 - 3.1. cijena po kojoj je ponuditelj ili osobe koje s njim zajednički djeluju kupio dionice predmetnog društva u prethodnih 12 mjeseci. U slučaju kupnje dionica po različitim cijenama, cijenu otkupa čini najviša cijena po kojoj su dionice kupljene tijekom 12 mjeseci koji prethode nastanku zakonske obveze podnošenja ponude za otkup;
 - 3.2. ponderirana prosječna cijena dionice na uređenom tržištu ili u sustavu multilateralne trgovinske platforme na kojoj se trgovalo s najvećim brojem dionica tijekom posljednjih 12 mjeseci. Ponderirana prosječna cijena dionice izračunava se na temelju 12 mjeseci koji su prethodili nastanku zakonske obveze podnošenja ponude za otkup;
 - 3.3. vrijednost dionice koja se izračunava dijeljenjem neto imovine predmetnog društva s brojem izdanih dionica. Neto imovina izračunava se tako da se od ukupnog iznosa aktive predmetnog društva odbiju vlastite dionice i obveze. Ako predmetno društvo raspolaže s dionicama različite nominalne vrijednosti treba li se za izračun vrijednosti dionice iznos neto imovine podijeliti proporcionalno postotku svih nominalnih vrijednosti dionice u kapitalu društva?

4. Ako način izračuna uspostavljen nacionalnim pravom uz korištenje margine prosudbe koja je dodijeljena [državama članicama] na temelju članka 5. stavka 4. drugog podstavka Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje dovodi do cijene koja je veća od cijene iz članka 5. stavka 4. prvog podstavka, je li u skladu s ciljem Direktive da se uvijek odabere veća cijena?
5. Ako je pojedincu uzrokovana šteta nepravilnom primjenom prava Europske unije, može li se nacionalnim pravom predvidjeti ograničenje naknade navedene štete ako se to ograničenje primjenjuje i na štetu pretrpljenu zbog nepravilne primjene nacionalnog prava i na štetu zbog nepravilne primjene prava Unije?
6. Dodjeljuju li se odredbama Direktive 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje, koje se primjenjuju u ovom predmetu, prava pojedincima odnosno je li ispunjen odgovarajući uvjet za uspostavu odgovornosti države?

(¹) (SL 2004., L 142, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 17., svezak 1., str. 141.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2019. uputio Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – ZS „Plaukti” protiv Lauku atbalsta dienests

(predmet C-736/19)

(2019/C 413/38)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: ZS „Plaukti”

Druga stranka u kasacijskom postupku: Lauku atbalsta dienests

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 16. stavak 5. treći podstavak Uredbe Komisije (EU) br. 65/2011 od 27. siječnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 vezano uz primjenu postupaka kontrole, kao i uvjeta višestruke sukladnosti u vezi s mjerama ruralnog razvoja (¹) primijeniti na slučaj u kojem žalitelj nije ispunio uvjete u pogledu košnje površine za koju je zatražena potpora za očuvanje bioraznolikosti na pašnjacima (što je zahtjev koji nadilazi minimalne norme iz članka 39. stavka 3. Uredbe br. 1698/2005) (²), a da na skupini usjeva nije utvrđena nikakva promjena?
2. Mogu li se za samo jednu povredu istodobno izreći sankcija utvrđena u članku 16. stavku 5. trećem podstavku Uredbe br. 65/2011 i sankcija iz članka 18. stavka 1. točke (a) te uredbe?

3. Protivi li se člancima 4. i 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. (¹) u vezi s člankom 39. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. nacionalni propis kojim se utvrđuje da isti zahtjev može istodobno činiti minimalni zahtjev (normu) i zahtjev koji nadilazi minimalne zahtjeve (uvjet isplate agro-okolišne potpore)?

(¹) SL 2011., L 25, str. 5. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 3., svežak 52., str. 289.)

(²) Uredba Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2005., L 277, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 3., svežak 40., str. 138.)

(³) Uredba Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL 2009., L 30, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 3., svežak 19., str. 199.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. listopada 2019. uputio Tribunal administratif de Montreuil (Francuska) – Bank of China Limited protiv Ministre de l'Action et des Comptes publics

(predmet C-737/19)

(2019/C 413/39)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif de Montreuil

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bank of China Limited

Tuženik: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prethodna pitanja

- Primjenjuju li se rješenja iz presude od 24. siječnja 2019. „Morgan Stanley & Co International plc protiv Ministarstva ekonomije i financija”, C-165/17 kada podružnica u jednoj državi članici ostvaruje, s jedne strane, transakcije koje podliježu PDV-u i, s druge strane, usluge u korist svojeg sjedišta i podružnica koje se nalaze u trećoj državi?
- Ako podružnica koja se nalazi u jednoj državi članici traži pravo na odbitak na temelju troškova koje je imala u svrhu ostvarivanja usluga u korist svojeg sjedišta u trećoj zemlji, odnosno izvoza finansijskih i bankovnih usluga, može li porezni obveznik odbiti porez na dodanu vrijednost u skladu s točkom (a) članka 169. ili primjenom točke (c) tog istog članka?
- U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i u slučaju da podružnica može zahtijevati odbitak na temelju točke (a) članka 169., pod kojim se uvjetom može smatrati da bankovne transakcije koje je ostvarilo sjedište u trećoj zemlji daju pravo na odbitak ako su provedene u državi članici u kojoj su nastali troškovi na koje se obračunava porez na dodanu vrijednost? U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje i u slučaju da podružnica može zatražiti odbitak primjenom točke (c) članka 169., pod kojim se uvjetima primatelj usluga može smatrati osnovanim izvan Europske unije ako se podružnica nalazi u Europskoj uniji i tvori jedan te isti pravni subjekt sa sjedištem?

Zahtjev za prethodnu odluku koju je 7. listopada 2019. uputio Supreme Court (Irska) – VK protiv An Bord Pleanála**(predmet C-739/19)**

(2019/C 413/40)

*Jezik postupka: engleski***Sud koji je uputio zahtjev**

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VK

Tuženik: An Bord Pleanála

Prethodna pitanja

1. Je li država članica spriječena ostvarivati opciju iz članka 5. Direktive 77/249/EEZ⁽¹⁾ od 22. ožujka 1977., kako je izmijenjena, koja dopušta državi članici nametnuti zahtjev da odvjetnik koji sudjeluje u aktivnosti zastupanja stranke u sudskim postupcima „[...] rad[il] zajedno s odvjetnikom koji obavlja djelatnost pred tim sudskim tijelom”, u svim okolnostima u kojima bi stranka, koju gostujući odvjetnik želi zastupati u takvim postupcima, bila ovlaštena na samozastupanje?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, pozivanjem na koje elemente bi nacionalni sud trebao ocijeniti je li dopušteno nametnuti zahtjev „[zajedničkog] obavljanja djelatnosti“?
3. Osobito, bi li nametanje ograničene obveze obavljanja djelatnosti „zajedno s“, na način koji je opisan ranije u ovom zahtjevu za prethodnu odluku, predstavljalo proporcionalno miješanje u slobodu pružanja odvjetničkih usluga koje bi bilo opravdano s obzirom na to da je u prisutnom javnom interesu i potreba zaštite korisnika pravnih usluga i potreba osiguranja dobrog sudsovanja?
4. Ako je odgovor na treće pitanje potvrđan, odnosi li se to stajalište na sve okolnosti i, ako ne, koje elemente nacionalni sud treba uzeti u obzir pri određivanju može li se takav zahtjev nametnuti u konkretnom slučaju?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1977. o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga (SL 1977., L 78, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 6., svezak 9., str. 14.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2019. uputio cour d'appel de Paris (Francuska) – Republika Moldova protiv Društva Komstroy, pravni sljednik društva Energoalians**(predmet C-741/19)**

(2019/C 413/41)

*Jezik postupka: francuski***Sud koji je uputio zahtjev**

Cour d'appel de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Republika Moldova

Tuženik: Društvo Komstroy, pravni sljednik društva Energoalians

Prethodna pitanja

- Treba li članak 1. stavak 6. Ugovora o Energetskoj povelji tumačiti na način da tražbina koja proizlazi iz ugovora o prodaji električne energije koja nije uključivala ulog ulagača u državu domaćina može predstavljati „ulaganje“ u smislu tog članka?
- Treba li članak 26. stavak 1. Ugovora o Energetskoj povelji tumačiti na način da tražbina koju ulagač stekne od ugovorne stranke predstavlja ulaganje stranog gospodarskog subjekta u državama članicama?
- Treba li članak 26. stavak 1. Ugovora o Energetskoj povelji tumačiti na način da tražbina koja pripada ulagaču na temelju ugovora o prodaji električne energije isporučene na granici države domaćina može predstavljati ulaganje ostvareno na području druge ugovorne stranke, uz nepostojanja bilo kakve gospodarske djelatnosti koju ulagač obavlja na području posljednje?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. listopada 2019. uputio Sofijski rayonen sad (Bugarska) – PH, OI protiv „Eurobank Bulgaria“ AD

(predmet C-745/19)

(2019/C 413/42)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rayonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: PH, OI

Tuženik: „Eurobank Bulgaria“ AD

Prethodna pitanja

1. Može li nacionalni sud, ako se ispostavi da je odredba koja se odnosi na jednostranu izmjenu kamatne stope u ugovoru o zajmu sklopljenom između poduzetnika i potrošača nepoštena, pretpostaviti da su kamate koje treba platiti u skladu s ugovorom (unatoč drugčijem sporazumu u izvornom ugovoru) utvrđene u fiksnom iznosu u trenutku isplate zajma?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan: može li nacionalni sud, ako postoji nepoštena odredba kojom se promjenjiva kamatna stopa ne utvrđuje prema zakonitoj metodi, uopće dosuditi kamate?
3. Na koji način na odgovor na prva dva pitanja utječe činjenica da je potrošač tijekom otplate zajma pristao na primjenu metode obračuna kamatne stope koja ne sadržava nepoštene odredbe?

Tužba podnesena 23. listopada 2019. – Europska komisija protiv Republike Austrije**(predmet C-787/19)**

(2019/C 413/43)

*Jezik postupka: njemački***Stranke****Tužitelj:** Europska komisija (zastupnici: J. Jokubauskaitė i M. Wasmeier, agenti)**Tuženik:** Republika Austrija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrди da je Republika Austrija povrijedila svoje obveze iz članka 73. i članaka 306. do 310. Direktive 2006/112/EZ Vijeća od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (!), time što je putničke usluge koje se pružaju poreznim obveznicima koji ih koriste za svoje poduzeće isključila iz sustava PDV-a primjenjivog na putničke agente i time što je putničkim agentima, ukoliko se taj posebni sustav na njih primjenjuje, dopustila da poreznu osnovicu PDV-a za grupe usluga i sve usluge pružene u poreznom razdoblju paušalno određuju.
- Republici Austriji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ističe da sustav predviđen u Austriji za obračun PDV-a na putničke usluge nije u skladu s Direktivom 2006/112. Tom se direktivom u člancima 306. do 310. propisuje poseban sustav prema kojem se putničke usluge koje putnički agent pruža kupcu smatraju jedinstvenom uslugom. Austrijskim pravom nedopušteno se od toga odstupa.

Kao prvo, nije dopušteno iz primjene ovog posebnog sustava isključiti porezne obveznike koji koriste putničke usluge za svoje poduzeće. Sud je već u svojoj presudi od 26. rujna 2013., Komisija/Španjolska (C-189/11, EU:C:2013:587), presudio da se navedeni posebni sustav ne primjenjuje samo na usluge pružene privatnim krajnjim potrošačima, nego i na usluge pružene poduzećima poreznim obveznicima. Države članice nemaju mogućnost ograničiti primjenu tog sustava na prvonavedenu kategoriju. To je Sud još jednom potvrdio u svojoj presudi od 8. veljače 2018., Komisija/Njemačka (C-380/16, EU:C:2018:76).

Kao drugo, metoda obračuna propisana austrijskim zakonom o porezu na promet nije u skladu s Direktivom 2006/112. U skladu s njezinim člankom 73. i člancima 306. do 310. porezna osnovica mora se utvrditi zasebno za svako putovanje. Međutim, austrijskim pravom dopušten je paušalni obračun marže dobiti za „grupe usluga” ili za sva putovanja u određenom vremenskom razdoblju. Sud je u prethodno navedenim presudama također utvrdio da takav paušalni obračun nije u skladu sa zajedničkim sustavom PDV-a.

(!) (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svežak 1., str. 120.)

Tužba podnesena 25. listopada 2019. – Europska komisija protiv Republike Poljske**(predmet C-791/19)**

(2019/C 413/44)

*Jezik postupka: poljski***Stranke****Tužitelj:** Europska komisija (zastupnici: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalèda, agenti)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

1. utvrди da:

- time što je dopustila da se sadržaj sudske odluke može kvalificirati kao stegovna povreda u pogledu sudaca općih sudova (čl. 107. st. 1. Zakona o ustrojstvu općih sudova i čl. 97. st. 1. i 3. Zakona o Vrhovnom sudu),
- time što nije osigurala neovisnost i nepristranost stegovnog vijeća Vrhovnog suda, u čijoj je nadležnosti nadzor odluka donesenih u stegovnim postupcima protiv sudaca (čl. 3. t. 5., čl. 27. i čl. 73. st. 1. Zakona o Vrhovnom sudu, u vezi s čl. 9.a Zakona o državnom sudbenom vijeću),
- time što predsjedniku stegovnog vijeća Vrhovnog suda dodjeljuje diskrecijsku ovlast određivanja stegovnog suda nadležnog za prvostupanjski postupak u predmetima protiv sudaca općih sudova (čl. 110. st. 3. i čl. 114. st. 7. Zakona o ustrojstvu općih sudova), a samim time ne osigurava da u stegovnom postupku odlučuje „zakonom ustanovljen“ sud i
- time što Ministru pravosuđa dodjeljuje ovlast imenovanja Dužnosnika ministra pravosuđa za stegovni postupak (čl. 112.b Zakona o ustrojstvu općih sudova), a samim time ne osigurava da se o stegovnim predmetima protiv sudaca općih sudova odluci u razumnom roku i time što predviđa da: radnje u vezi s određivanjem branitelja i njegovim preuzimanjem obrane ne prekidaju tijek stegovnog postupka (čl. 113.a Zakona o ustrojstvu općih sudova) i da se pred stegovnim sudom vodi postupak usprkos opravdanom izostanku pozvanog okrivljenika ili njegova branitelja (čl. 115.a st. 3. Zakona o ustrojstvu općih sudova), a samim time ne osigurava prava obrane sudaca općih sudova,

Republika Poljska nije ispunila obveze koje ima na temelju čl. 19. st. 1. drugog podstavka UEU-a, i da:

- time što je dopustila da se mogućnošću pokretanja stegovnog postupka ograniči pravo sudova na upućivanje Sudu zahtjeva za prethodnu odluku,

Republika Poljska nije ispunila obveze koje ima na temelju čl. 267. drugog i trećeg stavka UFEU-a.

2) Republici Poljskoj naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Kao prvo, što se tiče povrede čl. 19 st. 1. drugog podstavka UEU-a, Komisija ističe da sporni propisi i. dopuštaju da se sadržaj sudske odluke može kvalificirati kao stegovna povreda, ii. ne osiguravaju neovisnost i nepristranost stegovnog vijeća Vrhovnog suda, u čijoj je nadležnosti nadzor odluka donesenih u stegovnim postupcima, iii. predsjedniku stegovnog vijeća Vrhovnog suda dodjeljuju diskrecijsku ovlast određivanja stegovnog suda nadležnog za prvostupanjski postupak u predmetima protiv sudaca općih sudova, a samim time ne osigurava da u stegovnom postupku odlučuje „zakonom ustanovljen“ sud, iv. ne osiguravaju da se o stegovnim predmetima protiv sudaca općih sudova odluci u razumnom roku niti osiguravaju prava obrane okrivljenog suca.

Kao drugo, što se tiče povrede čl. 267. drugog i trećeg stavka UFEU-a, Komisija ističe da se spornim nacionalnim propisima dopušta da se mogućnošću pokretanja stegovnog postupka ograniči pravo sudova na upućivanje Sudu zahtjeva za prethodnu odluku.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings protiv Komisije

(predmet T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(„Damping – Uvoz solarnog stakla podrijetlom iz Kine – Članak 2. stavak 7. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (koji je postao članak 2. stavak 7. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2016/1036) – Tretman tržišnog gospodarstva – Pojam „značajni poremećaji troškova proizvodnje i finansijske situacije poduzeća“ – Porezne olakšice – Očita pogreška u ocjeni“)

(2019/C 413/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Kina) (zastupnik: Y. Melin, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn i T. Maxian Rusche, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Njemačka) (zastupnik: R. MacLean, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 470/2014 od 13. svibnja 2014. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz solarnog stakla podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2014., L 142, str. 1.).

Izreka

1. Poništava se Provedbena uredba Komisije (EU) br. 470/2014 od 13. svibnja 2014. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz solarnog stakla podrijetlom iz Narodne Republike Kine.
2. Europska komisija snosit će vlastite i troškove društva Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, osim troškova nastalih intervencijom.
3. GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH osim vlastitih, snosit će i troškove društva Xinyi PV Products (Anhui) Holdings nastale njegovom intervencijom.

⁽¹⁾ SL C 372, 20. 10. 2014.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Luksemburg i Fiat Chrysler Finance Europe protiv Komisije(predmeti T-755/15 i T-759/15) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Potpora koju je proveo Luksemburg – Odluka kojom se potpora proglašava protuzakonitom i nespojivom s unutarnjim tržištem i nalaže njezin povrat – Prethodna porezna presuda (tax ruling) – Prednost – Načelo tržišnih uvjeta – Selektivnost – Presumpcija – Ograničenje tržišnog natjecanja – Povrat”)

(2019/C 413/46)

Jezici postupka: francuski i engleski

Stranke

Tužitelj u predmetu T-755/15: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnici: u početku D. Holderer i T. Uri, a zatim T. Uri, agenti, u početku uz asistenciju D. Waelbroecka, S. Naudina i A. Steichena, a zatim D. Waelbroecka i A. Steichena, odvjetnika)

Tužitelj u predmetu T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: J. Rodríguez, solicitor, G. Maisto i M. Engel, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P.-J. Loewenthal i B. Stromsky, agenti)

Intervenijent u potporu tužiteljima: Irska (zastupnici u predmetu T-755/15: u početku E. Creedon, G. Hodge i A. Joyce, a zatim G. Hodge, M. Browne i A. Joyce, i naposljetku A. Joyce i J. Quaney, agenti, uz asistenciju P. Gallaghera, M. Collinsa, SC, B. Dohertyja i S. Kingstona, barristers, i, u predmetu T-759/15: u početku E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan i A. Joyce, a zatim G. Hodge, K. Duggan, M. Browne i A. Joyce, te naposljetku A. Joyce i J. Quaney, agenti, uz asistenciju M. Collinsa, P. Gallaghera, SC, te S. Kingstona i B. Dohertyja, barristers)

Predmet

Zahtjevi podneseni na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije (EU) 2016/2326 od 21. listopada 2015. o državnoj potpori SA.38375 (2014/C ex 2014/NN) koju je dodijelio Luksemburg u korist društva Fiat (SL 2016., L 351, str. 1.).

Izreka

1. Predmeti T-755/15 i T-759/15 spajaju se u svrhu presude.
2. Tužbe se odbijaju.
3. Veliko Vojvodstvo Luksemburg snositi će, osim vlastitih troškova, troškove Europske komisije u predmetu T-755/15.
4. Društvo Fiat Chrysler Finance Europe snositi će, osim vlastitih troškova, troškove Europske komisije u predmetu T-759/15.
5. Irska će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Nizozemska i dr. protiv Komisije(predmeti T-760/15 i T-636/16) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Potpore koje je provela Nizozemska – Odluka kojom se potpora proglašava protuzakonitom i protivnom unutarnjem tržištu i nalaže njezin povrat – Porezno mišljenje (tax ruling) – Transferna cijena – Izračunavanje porezne osnove – Načelo tržišnih uvjeta – Prednost – Referentni sustav – Porezna i procesna autonomija država članica”)

(2019/C 413/47)

Jezici postupka: nizozemski i engleski

Stranke

Tužitelj u predmetu T-760/15: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: u početku M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree i M. Noort, a zatim M. Bulterman, M. de Ree i M. Noort, agenti)

Tužitelji u predmetu T-636/16: Starbucks Corp. (Seattle, Washington, Sjedinjene Američke Države), Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: S. Verschuur, M. Petite i M. Stroungi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici u predmetu T-760/15: u početku P-J. Loewenthal i B. Stromsky, a zatim P-J. Loewenthal i F. Tomat, agenti, i, u predmetu T-636/16: P-J. Loewenthal i F. Tomat, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju u predmetu T-760/15: Irska (zastupnici: u početku E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan i A. Joyce, a zatim G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne i J. Quaney, agenti, uz asistenciju M. Collinsa, P. Gallaghera, SC, te B. Dohertya i S. Kingstona, barristers)

Predmet

Zahtjevi na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije (EU) 2017/502 od 21. listopada 2015. o državnoj potpori SA.38374 (2014/C, ex 2014/NN) koju je Nizozemska provela u korist Starbucksa (SL 2017., L 83, str. 38.).

Izreka

1. Predmeti T-760/15 i T-636/16 spajaju se u svrhu presude.
2. Poništava se Odluka Komisije (EU) 2017/502 od 21. listopada 2015. o državnoj potpori SA.38374 (2014/C, ex 2014/NN) koju je Nizozemska provela u korist Starbucksa.
3. Europska komisija snositi će vlastite troškove i troškove Kraljevine Nizozemske i društava Starbucks Corp. i Starbucks Manufacturing Emea BV.
4. Irska će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – HSBC Holdings i dr. protiv Komisije(predmet T-105/17) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Sektor kamatnih izvedenica denominiranih u eurima – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u – Manipulacija referentnim međubankovnim stopama Euribora – Razmjena povjerljivih informacija – Ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj – Jedinstvena i trajna povreda – Novčane kazne – Osnovni iznos – Vrijednost prodaje – Članak 23. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 – Obveza obrazlaganja”)

(2019/C 413/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: HSBC Holdings plc (London, Ujedinjena Kraljevina), HSBC Bank plc (London), HSBC France (Pariz, Francuska) (zastupnici: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, i Y. Anselin i C. Angeli, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Farley, B. Mongin i F. van Schaik, agenti, uz asistenciju B. Laska, barristera)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Odluke Komisije C (2016) 8530 final od 7. prosinca 2016. u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (Predmet AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives), s jedne strane, te za preinaku iznosa novčane kazne izrečene tužiteljima, s druge strane.

Izreka

1. Poništava se članak 2. točka (b) Odluke Komisije C(2016) 8530 final od 7. prosinca 2016. u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (Predmet AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives).
2. Tužba se odbija u preostalom dijelu.
3. Društvima HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc i HSBC France nalaže se snošenje vlastitih troškova.
4. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 20. rujna 2019. – FVE Holýšov I i dr. protiv Komisije(predmet T-217/17) ⁽¹⁾

(„Državne potpore – Tržište električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije – Mjere kojima se određuje minimalna cijena otkupa električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije ili kojima se dodjeljuje bonus proizvođačima takve električne energije – Izmjene početnih mjera – Odluka koja određuje sistem potpora spojiv s unutarnjim tržištem nakon faze prethodnog ispitivanja – Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a – Primatelji potpore i članovi društva primatelja – Legitimna očekivanja – Državna sredstva – Nadležnost Komisije za ispitivanje usklađenosti mjera s drugim odredbama prava Unije osim onih o državnim potporama”)

(2019/C 413/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: FVE Holýšov I s. r. o. (Prag, Češka Republika) i 27 ostalih tužitelja čija su imena navedena u prilogu presudi (zastupnici: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes i T. Herbold, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Armati, P. Němečková i T. Maxian Rusche, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženicima: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller, O. Serdula i L. Dvořáková, agenti), Kraljevina Španjolska (zastupnici: u početku A. Gavela Llopis, zatim A. Rubio González i S. Centeno Huerta, agenti), Republika Cipar (zastupnici: E. Symeonidou i E. Zachariadou, agenti), Slovačka Republika (zastupnici: B. Ricziová i M. Kianička, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje odluke C(2016) 7827 final Komisije od 28. studenoga 2016. u vezi s državnom potporom SA.40171 (2015/NN) koja se tiče promicanja proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije čiji je sažetak objavljen u Službenom listu europske unije (SL 2017., C 69, str. 2.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. FVE Holýšov I s. r. o. i ostali tužitelji čija su imena navedena u prilogu snosit se, osim vlastitih troškova, troškove Europske komisije.
3. Češka Republika, Kraljevina Španjolska, Republika Cipar i Slovačka Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 202, 26. 6. 2017.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Rumunjska protiv Komisije

(predmet T-391/17) (¹)

(„Institucijsko pravo – Europska građanska inicijativa – Zaštita nacionalnih i jezičnih manjina – Jačanje kulturne i jezične raznolikosti – Djelomična registracija – Načelo dodjeljivanja – Izostanak očitog nepostojanja Komisijinih zakonodavnih ovlasti – Obveza obrazlaganja – Članak 5. stavak 2. UFEU-a – Članak 4. stavak 2. točka (b) Uredbe (EU) br. 211/2011 – Članak 296. UFEU-a”)

(2019/C 413/50)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Rumunjska (zastupnici: R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane i L. Lițu, a zatim C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu i C.-R. Canțar, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. Krämer, L. Radu Bouyon i H. Stancu, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Mađarska (zastupnici: M. Fehér, G. Koós i G. Tornyai, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije (EU) 2017/652 od 29. ožujka 2017. o predloženoj građanskoj inicijativi pod nazivom „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“ (SL 2017., L 92, str. 100.)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Rumunjska će snositi vlastite troškove i troškove Europske komisije, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.
3. Mađarska će snositi vlastite troškove.

(¹) SL C 269, 14. 8. 2017.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Printeos i dr. protiv Komisije(predmet T-466/17) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Tržište standardnih/kataloških omotnica i posebnih ispisanih omotnica – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a – Djelomično poništenje zbog povrede obveze obrazlaganja – Odluka o izmjeni – Postupak nagodbe – Novčane kazne – Osnovni iznos – Iznimna prilagodba – Granica od 10 % ukupnog prihoda – Članak 23. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 – Načelo non bis in idem – Pravna sigurnost – Legitimna očekivanja – Jednako postupanje – Kumuliranje sankcija – Proporcionalnost – Pravičnost – Neograničena nadležnost”)

(2019/C 413/51)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španjolska), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Švedska), Tompla France (Fleury-Mérogis, Francuska), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Njemačka) (zastupnici: H. Brokelmann i P. Martínez-Lage Sobredo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández i C. Urraca Caviedes, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se najprije zahtijeva djelomično poništenje Odluke Komisije C(2017) 4112 final od 16. lipnja 2017. o izmjeni Odluke C(2014) 9295 final od 10. prosinca 2014. u vezi s postupkom na temelju članka 101. [UFEU-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (AT.39780 – Omotnice) i, podredno, smanjenje iznosa novčane kazne izrečene tužiteljima.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SLC 318, 25. 9. 2017.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – US protiv ESB-a(predmet T-780/17) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Osoblje ESB-a – Izvješće o ocjeni za 2016. – Godišnja revizija plaća i bonusa – Odbijanje prekvalifikacije ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni”)

(2019/C 413/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: US (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: F. von Lindeiner i M. Rötting, agenti, uz asistenciju B. Wagenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU-a i članku 50.a Statuta Suda Europske unije, kojim se traži, s jedne strane, poništenje izvjesta o ocjeni za 2016. za tužitelja i odluke o godišnjoj reviziji plaća i bonusa za 2016. i, s druge strane, naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio na temelju tih akata.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi US nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 52, 12. 2. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Crédit mutuel Arkéa protiv EUIPO-a – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)

(predmet T-13/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak proglašavanja žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije Crédit Mutuel – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Razlikovni karakter stечен uporabom – Protutužba – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) i stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001 – Članak 59. stavak 1. točka (a) i stavak 2. Uredbe 2017/1001”)

(2019/C 413/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Francuska) (zastupnici: A. Casalonga, L. Codeville i C. Bercial Arias, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariz, Francuska) (zastupnici: B. Moreau-Margotin i M. Merli, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. studenoga 2017. (predmet R 1724/2016-5), koja se odnosi na postupak proglašavanja žiga ništavim između društava Crédit Mutuel Arkéa i Confédération nationale du Crédit mutuel.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 8. studenoga 2017. (predmet R 1724/2016-5) u dijelu u kojem je utvrđeno da je sporni žig uporabom stekao razlikovni karakter za proizvode i usluge za koje je bio opisan i nerazlikovni.

2. *U preostalom dijelu tužba se odbija.*
3. *Protutužba se odbija.*
4. *Društvu Crédit Mutuel Arkéa nalaže se snošenje jedne trećine vlastitih troškova i jedne trećine troškova EUIPO-a i društva Confédération nationale du Crédit mutuel, nastalih povodom tužbe.*
5. *EUIPO-u se nalaže snošenje dviju trećina vlastitih troškova i dviju trećina tužiteljevih troškova, nastalih povodom tužbe.*
6. *Društvu Confédération nationale du Crédit mutuel nalaže se snošenje dviju trećina vlastitih troškova nastalih povodom tužbe i snošenje troškova nastalih povodom protutužbe.*

(¹) SL C 94, 12. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – VF protiv ESB-a

(predmet T-39/18) (¹)

(„Javna služba – Osoblje ESB-a – Izvješće o ocjeni tužitelja – Godišnja revizija plaća i bonusa – Odbijanje prekvalifikacije ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni – Načelo dobre uprave”)

(2019/C 413/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VF (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Evropska središnja banka (zastupnici: F. von Lindeiner i D. Camilleri Podestà, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU-a i članku 50.a Statuta Suda Europske unije, kojim se s jedne strane u biti traži poništenje, kao prvo, odluke o godišnjoj reviziji plaća i bonusa za 2016. i, kao drugo, odluke da se tužiteljev ugovor na određeno vrijeme ne prekvalificira u ugovor na neodređeno vrijeme, a s druge strane naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio na temelju tih akata.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Osobi VF nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Fränkischer Weinbauverband protiv EUIPO-a (Elipsoidni oblik boce)

(predmet T-68/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije – Elipsoidni oblik zakriviljene boce spljoštene sprijeda i straga – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 413/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fränkischer Weinbauverband eV (Würzburg, Njemačka) (zastupnici: L. Petri i M. Gilch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: W. Schramek, M. Fischer i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2017. (predmet R 413/2017-4), u vezi s prijavom za registraciju trodimenzionalnog znaka koji se sastoje od elipsoidnog oblika zakriviljene boce spljoštene sprijeda i straga kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Fränkischer Weinbauverband eV se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 112, 26. 3. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Piaggio & C. protiv EUIPO-a – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Mobylettes)

(predmet T-219/18) (¹)

(„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji predstavlja moped – Raniji dizajn Zajednice – Razlog ništavosti – Individualni karakter – Različit ukupan dojam – Upućeni korisnik – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Usklađeno tumačenje članka 6.

Uredbe br. 6/2002 – Nepostojanje upotrebe ranijeg trodimenzionalnog nacionalnog neregistriranog žiga u registriranom dizajnu – Članak 25. stavak 1. točka (e) Uredbe br. 6/2002 – Nepostojanje neovlaštene upotrebe djela zaštićenog autorskim pravom države članice u registriranom dizajnu – Članak 25. stavak 1. točka (f) Uredbe br. 6/2002”)

(2019/C 413/56)

jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italija) (zastupnici: F. Jacobacci, B. La Tella i B. Lucchetti, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Rampini i J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Kina) (zastupnici: M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea i M. Balestiero, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. siječnja 2018. (predmet R 1496/2015-3) u vezi s postupkom za proglašavanje dizajna ništavim između društava Piaggio & C. i Zhejiang Zhongneng Industry Group.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Piaggio & C. SpA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 182, 28. 5. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – US protiv ESB-a

(predmet T-255/18) (¹)

(„Javna služba – Osoblje ESB-a – Ugovor na određeno vrijeme – Odbijanje prekvalifikacije ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme – Obveza obrazlaganja – Očita pogreška u ocjeni“)

(2019/C 413/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: US (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: F. von Lindeiner it M. Rötting, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU-a i članku 50.a Statuta Suda Europske unije, kojim se traži, s jedne strane, poništenje odluke ESB-a da se tužiteljev ugovor ne prekvalificira u ugovor na neodređeno vrijeme i, s druge strane, naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio na temelju te odluke.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi US nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 231, 2. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Volvo Trademark protiv EUIPO-a– Paalupaikka (VV-WHEELS)(predmet T-356/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije VV-WHEELS – Raniji figurativni žigovi VOLVO Europske unije, nacionalni i neregistrirani – Relativni razlog za odbijanje – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2019/C 413/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Švedska) (zastupnici: T. Dolde, odvjetnik, i M. Hawkins, solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Bonne i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finska)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrтog žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. ožujka 2018. (predmet R 1852/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Volvo Trademark Holding i Paalupaikka.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrтog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. ožujka 2018. (predmet R 1852/2017-4).
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova, uključujući nužne troškove društva Volvo Trademark Holding AB u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

⁽¹⁾ SL C 268, 30. 7. 2018.

Presuda Općeg suda od 20. rujna 2019. – Multifit protiv EUIPO-a (real nature)(predmet T-458/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije real nature – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) br. 2017/1001”)

(2019/C 413/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Njemačka) (zastupnici: N. Weber i P. Gentili, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Walicka i M. Fischer, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. svibnja 2018. (predmet R 2650/2017-2), u vezi sa zahtjevom za prijavu registracije verbalnog znaka real nature kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 28. svibnja 2018. (predmet R 2650/2017-2), u dijelu u kojem se njome odbija registracija verbalnog znaka *real nature* kao žiga Europske unije za usluge „*oglašavanje (reklamiranje), marketing, profesionalne i organizacijske savjetodavne usluge za koncept franšize, usluge posredovanja gospodarskog stručnog znanja (usluge franšize)* iz razreda 35. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga za registraciju žigova od 15. lipnja 1957.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Multifit Tiernahrungs GmbH snosiće vlastite troškove i dvije trećine troškova EUIPO-a. EUIPO će snositi trećinu svojih troškova.

(¹) SL C 319, 10. 9. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Zhadanov protiv EUIPO-a (Scanner Pro)

(predmet T-492/18) (¹)

(„*Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije Scanner Pro – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera stečenog uporabom – Članak 7. stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1001*“)

(2019/C 413/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Igor Zhadanov (Odessa, Ukrajina) (zastupnik: P. Olson, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas i H. O'Neill, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. lipnja 2018. (predmet R 1812/2017-2) koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka Scanner Pro kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Igoru Zhadanovu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 352, 1. 10. 2018.

Presuda Općeg suda od 24. rujna 2019. – Francuska protiv Komisije

(predmet T-507/18) (¹)

(„EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci koje je Francuska imala u okviru programa mogućnosti koji se posebno odnosi na udaljenost i izoliranost (POSEI) – Pogrešna računovodstvena evidencija za određene pošiljke banana (financijske godine 2013. do 2016.) – Paušalni finansijski ispravak“)

(2019/C 413/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière i C. Mosser, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i J. Aquilina, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 263. UFEU-a za poništenje provedbene odluke Komisije (EU) 2018/873 od 13. lipnja 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR): (SL 2018., L 152, str. 29.), u dijelu u kojem na Francusku Republiku primjenjuje finansijski ispravak od 5 % jednak ukupnom iznosu od 1 945 435,39 eura u vezi s mjerama pod nazivom „Ostale izravne potpore – POSEI“ iz razloga „pogrešne računovodstvene evidencije za određene pošiljke banana“ za finansijske godine 2013. do 2016.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Francuskoj Republici se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 392, 29. 10. 2018.

Presuda Općeg suda od 20. rujna 2019. – Reaktor Group protiv EUIPO-a (REAKTOR)

(predmet T-650/18) (¹)

(„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije REAKTOR – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje opisnog karaktera – Razlikovni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Izravan i konkretan odnos s proizvodima i uslugama na koje se odnosi prijava žiga“)

(2019/C 413/62)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužitelj: Reaktor Group Oy (Helsinki, Finska) (zastupnik: L. Laaksonen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: K. Kompari, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. kolovoza 2018. (predmet R 2626/2017-2) u vezi sa zahtjevom za prijavu registracije verbalnog znaka REAKTOR kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 27. kolovoza 2018. (predmet R 2626/2017-2) s obzirom na to da je njome žalbeno vijeće odbilo tužiteljevu žalbu na temelju članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001.
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova, uključujući nužne troškove društva Reaktor Group Oy u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

(¹) SL C 16, 14. 1. 2019.

Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2019. – von Blumenthal i dr. protiv EIB-a

(predmet T-553/16) (¹)

(„Javna služba – Osoblje EIB-a – Primici od rada – Godišnje usklađivanje ljestvice osnovnih plaća – Način izračuna – Prestanak postojanja predmeta sporu – Obustava postupka“)

(2019/C 413/63)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Henry von Blumenthal (Bergem, Luksemburg) i 369 drugih tužitelja čija su imena navedena u prilogu rješenju (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: T. Gilliams, G. Faedo i J. Klein, agenti, uz asistenciju A. Dal Ferra, odvjetnika)

Predmet

Tužba na temelju članka 270. UFEU-a i članka 50.a Statuta Suda Europske unije kojom se zahtijeva, s jedne strane, poništenje odluka sadržanih u platnim listama iz veljače 2015. i narednih mjeseci, kojima se na tužitelje primjenjuje odluka upravnog vijeća EIB-a od 16. prosinca 2014. i odluka upravljačkog odbora EIB-a od 4. veljače 2015. kao i članka stavljeno na raspolaganje na internetu 6. veljače 2015. i obavijesti od 10. veljače 2015. kojom se obaveštava osoblje o usvajanju te potonje odluke i, s druge strane, naknada materijalne i nematerijalne štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. *Prima se na znanje povlačenje tužbe Dominiquea Courbina.*
2. *Obustavlja se postupak po tužbi Henrya von Blumenthalia i drugih tužitelja, osim D. Courbina, čija su imena navedena u prilogu.*
3. *Europskoj investicijskoj banci (EIB) nalaže se snošenje troškova.*

(¹) SL C 279, 24.8.2015. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-78/15 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. rujna 2016.)

Rješenje Općeg suda od 24. rujna 2019. – TrekStor protiv EUIPO-a– Beats Electronics (i.Beat jump)

(predmet T-746/17) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak opoziva – Povlačenje zahtjeva za opoziv – Obustava postupka – Članak 137. Poslovnika Općeg suda – Sudski troškovi koje se moglo izbjegći – Članak 139. točka (a) Poslovnika Općeg suda”)

(2019/C 413/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (zastupnici: O. Spieker, M. Alber i A. Schönfleisch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: u početku E. Markakis i D. Walicka, a zatim E. Markakis, A. Söder i H. O'Neill)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Petersenn, odvjetnik i I. Fowler, solicitor)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. rujna 2017. (predmet R 2236/2016-4), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Beats Electronics i TrekStor.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društva TrekStor Ltd i Beats Electronics LLC snositi će svoje troškove, kao i svako od njih po polovicu troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvima TrekStor i Beats Electronics nalaže se da svako od njih plati Općem sudu iznos od 2 500 eura na temelju članka 139. točke (a) njegova Poslovnika.

(¹) SL C 32, 29. 1. 2018.

Rješenje Općeg suda od 24. rujna 2019. – TrekStor i Beats Electronics protiv EUIPO-a– Beats Electronics i TrekStor (iBeat)

(spojeni predmeti T-748/17 i T-770/17) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak opoziva – Povlačenje zahtjeva za opoziv – Obustava postupka – Članak 137. Poslovnika Općeg suda – Sudski troškovi koje se moglo izbjegći – Članak 139. točka (a) Poslovnika Općeg suda”)

(2019/C 413/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj u predmetu T-748/17: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (zastupnici: O. Spieker, M. Alber i A. Schönfleisch, odvjetnici)

Tužitelj u predmetu T-770/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Petersenn, odvjetnik, i l. Fowler, solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici u predmetu T-748/17: u početku E. Markakis i D. Walicka, a zatim E. Markakis, A. Söder i H. O'Neill, agenti, te u predmetu T-770/17: u početku A. Söder i D. Walicka, a zatim A. Söder i K. Markakis i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom u predmetu T-748/17: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Petersenn, odvjetnik, i l. Fowler, solicitor)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom u predmetu T-770/17: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (zastupnici: O. Spieker, M. Alber i A. Schönfleisch, odvjetnici)

Predmet

Tužbe podnesene protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. rujna 2017. (spojeni predmeti R 2175/2016-4 i R 2213/2016-4) koja se odnosi na postupak opoziva između društava Beats Electronics i TrekStor.

Izreka

1. Postupak po tužbama se obustavlja.
2. Društva TrekStor Ltd i Beats Electronics LLC snositi će svoje troškove, kao i svako po polovicu troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvima TrekStor i Beats Electronics nalaže se da svako od njih plati Općem sudu iznos od 2 500 eura na temelju članka 139. točke (a) njegova Poslovnika.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Rješenje Općeg suda od 24. rujna 2019. – TrekStor protiv EUIPO-a – Beats Electronics (i.Beat jess)

(predmet T-749/17) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak opoziva – Povlačenje zahtjeva za opoziv – Obustava postupka – Članak 137. Poslovnika Općeg suda – Sudski troškovi koje se moglo izbjegći – Članak 139. točka (a) Poslovnika Općeg suda”)

(2019/C 413/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TrekStor Ltd (Hong Kong, Kina) (zastupnici: O. Spieker, M. Alber i A. Schönfleisch, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: u početku E. Markakis i D. Walicka, a zatim E. Markakis, A. Söder i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Petersenn, odvjetnik, i I. Fowler, solicitor)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrтog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. rujna 2017. (predmet R 2236/2016-4), koja se odnosi na postupak opoziva između društava Beats Electronics i TrekStor.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Društva TrekStor Ltd i Beats Electronics LLC snositi će vlastite troškove, kao i svako po polovicu troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvima TrekStor i Beats Electronics nalaže se da svako od njih plati Općem sudu iznos od 2 500 eura na temelju članka 139. točke (a) njegova Poslovnika.

(¹) SL C 22, 22. 1. 2018.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 13. rujna 2019. – Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland protiv Komisije**(predmet T-566/19 R)****(„Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Državna potpora – Produljenje roka – Nepostojanje interesa”)**

(2019/C 413/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Scandlines Danmark ApS (Kopenhagen, Danska), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: L. Sandberg-Mørch, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Georgieva-Kecsmar i S. Noë, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a, kojim se traži prekid službenog postupka ispitivanja u predmetu državne potpore SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Danska – Financiranje projekta stalne veze u tjesnacu Fehmarn (SL 2019., C 226, str. 5.).

Izreka

1. Zahtjev za određivanje privremenih mjera se odbija.
 2. O troškovima će se odlučiti naknadno.
-

Tužba podnesena 10. rujna 2019. – ENIL Brussels Office i drugi protiv Komisije**(predmet T-613/19)**

(2019/C 413/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: European Network on Independent Living Brussels Office (ENIL Brussels Office) (Bruxelles, Belgija), Validity Foundation (Budimpešta, Mađarska), Center for Independent Living - Sofia (Sofija, Bugarska) (zastupnici: B. Van Vooren i Ł. Gorywoda, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi akt Europske komisije kojim se odbija prekid rokova plaćanja ili suspenzija plaćanja u vezi s pozivom na dostavu ponuda BG16RFOP001-5 002 „Potpora deinstitucionalizaciji usluga za starije osobe i osobe s invaliditetom“ pod prioritetnom osi 5 „Regionalna socijalna infrastruktura“ operativnog programa „Regije u rastu“;

- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da su pravila o pravu na pobijanje nezakonitog akta institucije Europske unije diskriminatorna s osnove invaliditeta u vezi s temeljnim pravom na djelotvornu pravnu zaštitu.
 - Tužitelji navode da Konvencija UN-a o pravima osoba s invaliditetom predviđa tužbu od strane treće osobe te su tužitelji dovoljno reprezentativni da podnesu tužbu za zaštitu osoba koje nisu u stanju zaštiti se od diskriminacije koja proizlazi iz odluke Komisije o neprekidanju rokova plaćanja ili suspenzije plaćanja u vezi s predmetnim pozivom na dostavu ponuda.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da osporavani akt utječe na pravni položaj jasno identificirane skupine osoba koje se nisu u stanju zastupati pred sudom. Ovaj tužbeni razlog je podijeljen na sljedeća dva dijela:
 - Osporavani akt se izravno i osobno odnosi na zatvorenu skupinu 1020 osoba s invaliditetom koje se nalaze u Bugarskoj;
 - Navedena skupina osoba nije u stanju zastupati samu sebe pred sudom.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik usvajanjem osporavanog akta povrijedio svoje obveze na temelju, prvo, Uredbe (EU) 1303/2013⁽¹⁾ i drugo, Konvencije UN-a o pravima osoba s invaliditetom i Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo (SL 2013., L 347, str. 320.)

Tužba podnesena 26. rujna 2019. – Nike European Operations Netherlands i Converse Netherlands protiv Komisije

(predmet T-648/19)

(2019/C 413/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nizozemska) i Converse Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemska)
(zastupnici: R. Martens i D. Colgan, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi u cijelosti pobijanu odluku o pokretanju postupka, tj. odluku Komisije od 10. siječnja 2019. o pokretanju službenog istražnog postupka u predmetu državne potpore SA.51284 (2018/NN) – Nizozemska – Moguća državna potpora u korist Nikea⁽¹⁾;

— naloži Komisiji snošenje svih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a, članka 108. stavka 2. UFEU-a, članka 1. točke (d), članka 1. točke (e) i članka 6. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. (¹) o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. UFEU-a, članka 41. stavaka 1. i 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, načela dobre uprave i načela jednakog postupanja, zbog pogreške koja se tiče prava u preliminarnoj procjeni karaktera potpore osporavanih mjera.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1., članka 108. stavka 2., članka 296. stavka 2. UFEU-a, članka 41. stavka 1. i članka 42. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 6. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. UFEU-a, zbog nepružanja dostatnih razloga radi utvrđivanja da osporavane mjere ispunjavaju sve elemente državne potpore, osobito zašto bi ih se trebalo smatrati selektivnima.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. stavka 2. UFEU-a, članka 41. stavka 1. i članka 42. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 6. stavka 1. i članka 7. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. UFEU-a, zbog preuranjenog pokretanja službenog istražnog postupka i pružanja nedostatnog obrazloženja za postojanje državne potpore, a da nije bilo poteškoća u nastavljanju preliminarne istrage.

(¹) SL 2019., C 226, str. 31.

(²) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

Tužba podnesena 30. rujna 2019. – Hasbro protiv EUIPO-a – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY)

(predmet T-663/19)

(2019/C 413/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: J. Moss, Barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Zagreb, Hrvatska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „MONOPOLY” – žig Europske unije br. 9 071 961

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobjijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. srpnja 2019. u predmetu R 1849/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži tuženiku snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi

- Nepravilna primjena članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda tužiteljeva prava na pravično suđenje.

Tužba podnesena 9. listopada 2019. – Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a – Ornua (KERRYMAID)

(predmet T-693/19)

(2019/C 413/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kerry Luxembourg Sarl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Ornua Co-operative Ltd (Dublin, Irska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj u postupku pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije „KERRYMAID” – prijava za registraciju br. 10 083 251

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjajana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. srpnja 2019. u predmetu R 2473/2013-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je odbijena tužiteljeva žalba podnesena protiv odluke Odjela za prigovore od 22. listopada 2013. u predmetu B 1 938 417;
- odbije prigovor koji je podnio Ornua Co-operative Ltd protiv registracije EU žiga KERRYMAID, br. 10 083 251;

— naloži EUIPO-u i društvu Oruna Co-operative Ltd, u slučaju da intervenira u ove postupke, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. listopada 2019. – Teva Pharmaceutical Industries protiv EUIPO-a (Moins de migraine pour vivre mieux)

(predmet T-696/19)

(2019/C 413/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalem, Izrael) (zastupnici: J. Bogatz i Y. Stone, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije „Moins de migraine pour vivre mieux” – prijava za registraciju br. 17 942 393

Pobjijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. kolovoza 2019. u predmetu R 778/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlog

povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 14. listopada 2019. – Teva Pharmaceutical Industries protiv EUIPO-a (Weniger Migräne. Mehr vom Leben)**(predmet T-697/19)**

(2019/C 413/73)

*Jezik postupka: engleski***Stranke****Tužitelj:** Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalem, Izrael) (zastupnici: J. Bogatz i Y. Stone, odvjetnici)**Tuženik:** Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om****Predmetni sporni žig:** prijava verbalnog žiga Europske unije „Weniger Migräne. Mehr vom Leben” – prijava za registraciju br. 17 942 400**Pobjijana odluka:** odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. kolovoza 2019. u predmetu R 779/2019-5**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlog

povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 15. listopada 2019. – GV protiv Komisije**(predmet T-705/19)**

(2019/C 413/74)

*Jezik postupka: francuski***Stranke****Tužitelj:** GV (zastupnik: B.-H. Vincent, odvjetnik)**Tuženik:** Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- u ovom predmetu postupi prioritetno;

- poništi odluku od 26. srpnja 2019. označenu pod brojem R/213/19 kojom se odbija njegov zahtjev za pomoć;
- naloži tijelu za imenovanje da poduzme sve mjere premještaja takve prirode da tužitelja ukloni iz GU EAC-a u skladu s razredom poštujući stvarnu lokaciju mjesta rada u Briselu kako bi se izbjegla svaka obiteljska ili privatna šteta;
- naloži Komisiji plaćanje privremenog iznosa od 13 018 eura na ime naknade štete i kamata za naknadu materijalne štete i 250 eura dnevno od 1. veljače 2018. do dana donošenja presude za naknadu nematerijalne štete;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova ovog postupka u skladu s Poslovnikom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u dalnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), načela dobre uprave i primjene dužne pažnje. U tom pogledu, tužitelj tvrdi da je Komisija odbila njegov zahtjev za pomoć, da nije poduzela nijednu mjeru ispitivanja i da je njegov zahtjev obradila sporo, birokratski i neprimjereno.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 12.a Pravilnika o osoblju u dijelu u kojem je Komisija trebala činjenice koje čine temelj zahtjeva za pomoć kvalificirati kao uznenimiravanje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 7. Pravilnika o osoblju. Tužitelj prigovara Komisiji da nije poštovala nužnu ravnotežu između interesa službe i interesa dotičnog dužnosnika.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na članku 270. UFEU-a i članku 91. Pravilnika o osoblju. Tužitelj u tom pogledu tvrdi da Unija ima obvezu naknade štete koju je počinila osoblju nezakonitim postupanjem u svojstvu poslodavca, a da nije nužno dokazati postojanje dovoljno ozbiljne povrede. Međutim, prema mišljenju tužitelja, činjenice koje čine temelj zahtjeva za pomoć su nezakonita postupanja u svojstvu poslodavca koje stoga obvezuju Uniju na naknadu materijalne i nematerijalne štete, točnije troškova liječničke i pravne pomoći kao i pretrpljenih bolova tijekom razdoblja spora.
5. Peti tužbeni zahtjev, koji se temelji na povredi članka 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima iz razloga što postupci vezani za zahtjev za premještaj po prirodi podrazumijevaju brzo odlučivanje.

Tužba podnesena 16. listopada 2019. – FF&GB protiv EUIPO-a (ONE-OFF)

(predmet T-707/19)

(2019/C 413/75)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: FF&GB Srl (Mantova, Italija) (zastupnik: M. Locatelli, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije ONE-OFF–prijava za registraciju br. 17 933 041

Pobjjana odluka; odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. kolovoza 2019. u predmetu R 239/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- utvrdi da se žig Europske unije ONE-OFF može registrirati kao žig Europske unije za proizvode iz razreda 18. i 25., kako su navedeni u prijavi za registraciju br. 17 933 041;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda načela usklađenosti i jednakog postupanja.

Tužba podnesena 21. listopada 2019. – GW protiv Revizorskog suda

(predmet T-709/19)

(2019/C 413/76)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: GW (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europski revizorski sud

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 22. svibnja 2019. Europskog revizorskog suda kojom se odbija zahtjev za upućivanje odboru za utvrđivanje invalidnosti radi utvrđivanja razvoja zdravstvenog stanja i određivanja modaliteta liječničkih pregleda nakon invalidnosti;
- naloži Revizorskom sudu snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 15. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije iz razloga što taj članak predviđa samo mogućnost, a ne obvezu, institucije da zahtijeva da dužnosnik koji prima naknadu za invalidnost odlazi na redovne liječničke preglede kako bi se utvrdilo ispunjava li još uvijek potrebne za isplatu te naknade.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi zaključka br. 273/15 odbora voditelja administrativnih službi od 25 veljače 2016. u vezi s liječničkim pregledima nakon nastanka invalidnosti u dijelu u kojem predviđa da liječnik institucije može, izvanredno, prihvati izvještaj koji je sastavio dužnosnikov redovni liječnik ili obustaviti preglede ako priroda stanja koje je dovelo do invalidnosti ne opravdava procjene mogućnosti vraćanja na radno mjesto.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi primjene dužne pažnje. Tužitelj u tom pogledu navodi da je institucija trebala uzeti u obzir mišljenja redovnog dužnosnikovog liječnika i službenog liječnika od 23. i 24. kolovoza 2017., psihologa od 26. rujna 2019. i redovnog dužnosnikovog liječnika od 11. listopada 2019.

Tužba podnesena 18. listopada 2019. – Ashworth protiv Parlamenta

(predmet T-720/19)

(2019/C 413/77)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Richard Ashworth (Lingfield, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: A. Schmitt i A. Waisse, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi sljedeće:

- ova je tužba dopuštena;
- ukoliko postoji potreba za tim, kao mjera upravljanja postupkom ili mjera izvođenja dokaza u ovom predmetu nalaže se Europskom parlamentu predaja mišljenja koja je izdala pravna služba Europskog parlamenta i koja su sastavljena 16. srpnja 2018. i 3. prosinca 2018., bez obzira na njihov točan datum, ali u svakom slučaju prije donošenja odluke Predsjedništva Parlamenta od 10. prosinca 2018. o izmjeni Provedbenih mjera Statuta zastupnika u Europskom parlamentu (2018/C 466/02, Službeni list od 28. prosinca 2018., C 466/8);
- poništava se pojedinačna pobijana odluka, o kojoj je odjel „za plaće i socijalna prava zastupnika“ glavne uprave za financije Europskog parlamenta obavijestio tužitelja vezano za prava tužitelja na dodatnu (dobrovoljnu) mirovinu tijekom rujna 2019., na temelju članka 263. UFEU-a s obzirom na to da je ta odluka uvela poseban namet od 5 % na nominalni iznos dodatne (dobrovoljne) mirovine koja se ima isplatiti tužitelju kako je uvedeno spomenutom odlukom Predsjedništva od 10. prosinca 2018.;
- proglašava se neprimjenjivom spomenuta odluka koju je donijelo Predsjedništvo Parlamenta 10. prosinca 2018. na temelju članka 277. UFEU-a, s obzirom na to da ona mijenja članak 76. Provedbenih mjera Statuta zastupnika u Europskom parlamentu i preciznije s obzirom na to da uvodi poseban namet od 5 % na nominalni iznos dodatnih (dobrovoljnih) mirovina koje se imaju isplaćivati od 1. siječnja 2019.;

- Parlamentu se nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na *ratione materiae* nadležnosti Predsjedništva.

- s jedne strane, odluka Predsjedništva od 10. prosinca 2018. (u dalnjem tekstu: odluka Predsjedništva) donesena je protivno Statutu zastupnika u Europskom parlamentu usvojenom odlukom Europskog parlamenta od 28. rujna 2005., 2005/684/EZ, Euratom, (SL 2005., L 262, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 1., svezak 16., str. 181.) (u dalnjem tekstu: Statut). Odluka Predsjedništva je osobito protivna odredbama članka 27. Statuta koji nalaže zadržavanje „stečenih prava” i „budućih prava”.
- s druge strane, odluka Predsjedništva stvara porez uvodeći poseban namet od 5 % na nominalni iznos mirovine iako stvaranje poreza nije u nadležnosti Predsjedništva u skladu s člankom 223. stavkom 2. UFEU-a.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnim povredama postupka.

- s jedne strane, Predsjedništvu se predbacuje da je donijelo svoju odluku bez da je poštovalo pravila iz članka 223. UFEU-a.
- s druge strane, odluka Predsjedništva nije dovoljno obrazložena te povređuje obvezu obrazlaganja iz članka 296. drugog stavka UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi stečenih i budućih prava kao i načela legitimnih očekivanja.

- s jedne strane, odluka Predsjedništva povređuje stečena i buduća prava koja proizlaze kako iz općih načela prava, tako i iz Statuta, koji izričito određuje da ona moraju biti „u cijelosti” očuvana (članak 27.).
- s druge strane, odluka Predsjedništva povređuje načelo legitimnih očekivanja.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i načela jednakog postupanja i nediskriminacije.

- s jedne strane, zadiranja u prava tužitelja su neproporcionalna u odnosu na ciljeve koji se odlukom Predsjedništva žele postići.
- s druge strane, odluka Predsjedništva mora se proglašiti neprimjenjivom zbog povrede načela jednakog postupanja i nediskriminacije.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti i nepostojanju prijelaznih mjera.

- s jedne strane, odluka Predsjedništva povređuje načelo pravne sigurnosti s obzirom na to da nezakonito stvara retroaktivne učinke.
- s druge strane, odluka Predsjedništva povređuje načelo pravne sigurnosti s obzirom na to da je propustila predvidjeti prijelazne mjere.

Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2019. – Trifolio-M i dr. protiv EFSA-e(predmet T-675/18) ⁽¹⁾

(2019/C 413/78)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 25, 21. 1. 2019.

Rješenje Općeg suda od 24. rujna 2019. – BigBen Interactive protiv EUIPO-a – natcon7 (nacon)(predmet T-287/19) ⁽¹⁾

(2019/C 413/79)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 220, 1. 7. 2019.

Rješenje Općeg suda od 20. rujna 2019. – CupoNation protiv EUIPO-a (Cyber Monday)(predmet T-494/19) ⁽¹⁾

(2019/C 413/80)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Općeg suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 288, 26. 8. 2019.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)

ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije

L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR